

Euroopan unionin virallinen lehti

L 200

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta

22. heinäkuuta 2006

Sisältö	I	Säädökset, jotka on julkaistava	
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 1124/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan talousyhteisön ja São Tomé ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisessä São Tomé ja Príncipen rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamista 1 päivän kesäkuuta 2005 ja 31 päivän toukokuuta 2006 väliseksi ajaksi koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona	1
	★	Komission asetus (EY) N:o 1125/2006, annettu 21 päivänä heinäkuuta 2006, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön	3
	II	Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
		Neuvosto	
		2006/509/EY:	
	★	Neuvoston päätös, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006, alueiden komitean tšekkiläisen varajäsenen nimeämisestä	5
		2006/510/EY:	
	★	Neuvoston päätös, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006, espanjalaisen jäsenen nimeämisestä alueiden komiteaan	6
		2006/511/EY:	
	★	Neuvoston päätös, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisessä Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamista 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi koskevan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta	7
		Kirjeenvaihtona tehty sopimus Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisessä Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamisesta 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi	9

2006/512/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 17 päivänä heinäkuuta 2006, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn päätöksen 1999/468/EY muuttamisesta** 11

Komissio

2006/513/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 9 päivänä marraskuuta 2005, valtiontuesta, jonka Saksan liittotasavalta on myöntänyt maanpäällisten digitaalitelevisiolähetysten (DVB-T) aloittamiseen Berlin-Brandenburgissa** (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 3903) ⁽¹⁾ 14

2006/514/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 20 päivänä heinäkuuta 2006, siitä, ovatko tietyt standardit direktiiviin 2001/95/EY sisältyvän yleisen turvallisuusvaatimuksen mukaisia, sekä niiden viitteiden julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä** (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3277) ⁽¹⁾ 35

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1124/2006,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006,

Euroopan talousyhteisön ja São Tomé ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisessä São Tomé ja Príncipen rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamista 1 päivän kesäkuuta 2005 ja 31 päivän toukokuuta 2006 väliseksi ajaksi koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan talousyhteisön ja São Tomé ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisen São Tomé ja Príncipen rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyn sopimuksen ⁽²⁾ mukaisesti sopimuspuolet aloittavat ennen sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan voimassaoloajan päättymistä neuvottelut määrittämiseksi yhteisesti pöytäkirjan sisällön seuraavaksi kaudeksi ja liitteeseen tarvittaessa tehtävät muutokset tai lisäykset.
- (2) Sopimuspuolet päättivät jatkaa kirjeenvaihtona tehtävällä sopimuksella nykyisen pöytäkirjan, joka hyväksyttiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2348/2002 ⁽³⁾, voimassaoloaika yhdellä vuodella, kunnes pöytäkirjaan tehtäviä muutoksia koskevat neuvottelut saadaan päätökseen.
- (3) On yhteisön edun mukaista hyväksyä tämän pöytäkirjan voimassaoloajan jatkaminen.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. päivänä toukokuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 54, 25.2.1984, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 351, 28.12.2002, s. 12.

- (4) Olisi määriteltävä päättymässä olevan pöytäkirjan kalastusmahdollisuuksien jakoperusteet jäsenvaltioittain,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan talousyhteisön ja São Tomé ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisessä São Tomé ja Príncipen rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamista 1 päivän kesäkuuta 2005 ja 31 päivän toukokuuta 2006 väliseksi ajaksi koskeva kirjeenvaihtona tehty sopimus.

Kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen teksti on tämän asetuksen liitteenä ⁽⁴⁾.

2 artikla

Pöytäkirjassa vahvistetut kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

— nuottaa käyttävät tonnikala-alukset:	Ranska:	18
	Espanja:	18
— vapaapyydyksiä käyttävät tonnikala-alukset:	Portugali:	2
— pintasiima-alukset:	Espanja:	20
	Portugali:	5

Jos jonkin jäsenvaltion lisenssihakemukset eivät kata pöytäkirjassa vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia kokonaan, komissio voi ottaa huomioon jonkin toisen jäsenvaltion lisenssihakemukset.

⁽⁴⁾ EUVL L 40, 11.2.2006, s. 19.

3 artikla

Jäsenvaltioiden, joiden alukset kalastavat kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen nojalla, on ilmoitettava kaikkien São Tomé ja Príncipen kalastusvyöhykkeellä pyytämiensä kalakantojen saaliiden määrät komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 500/2001 ⁽¹⁾ mukaisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ EYVL L 73, 15.3.2001, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1125/2006,
annettu 21 päivänä heinäkuuta 2006,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt; näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja ja jotka vahvistetaan yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.
- (3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa sarakkeessa 1 esitetyt tavarat luokiteltava sarakkeen 2 CN-koodeihin sarakkeesta 3 ilmenevin perustein.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä heinäkuuta 2006.

(4) On asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistettujen säännösten mukaisia, voi haltija edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽²⁾, 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmen kuukauden ajan.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon sarakkeen 2 CN-koodeihin.

2 artikla

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisia, voidaan vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

László KOVÁCS

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 996/2006 (EUVL L 179, 1.7.2006, s. 26).

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

LIITE

Tavaran kuvaus	Luokitus (CN-koodi)	Perusteet
(1)	(2)	(3)
1. Muut syötävät eläimenosat, kuivatut siankorvat, myös eläinten ravinnoksi käytettävät.	0210 99 49	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, yhdistetyn nimikkeistön 5 ryhmän 1 huomautuksen a kohdan sekä CN-koodien 0210, 0210 99 ja 0210 99 49 nimiketektien mukaisesti.</p> <p>Koska kuivatut siankorvat ovat muita syötäviä eläimenosia, ne on luokiteltava 2 ryhmään eikä niitä voida luokitella 5 ryhmään, johon ei kuulu syötäviä tuotteita (ks. harmonoidun järjestelmän 5 ryhmän 1 huomautuksen a kohta).</p> <p>Siankorvien kuivaaminen ei muuta alkuperäisen aineen olennaisia ominaisuuksia yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 1 huomautuksessa esitetyn mukaisesti.</p> <p>Siankorvien kuivaaminen ei muuta niiden soveltuvuutta ihmisravinnoksi (ks. harmonoidun järjestelmän selitykset, 2 ryhmän yleisohjeiden kolmannen kohdan 1 kohta ja neljäs kohta).</p>
2. Kuivatut muut eläimenosat, siankorvat, ihmisravinnoksi soveltumattomat.	0511 99 90	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 1 huomautuksen a kohdan sekä CN-koodien 0511, 0511 99 ja 0511 99 90 nimiketektien mukaisesti.</p> <p>Koska kuivatut siankorvat ovat syötäväksi kelpaamattomia muita eläimenosia, ne on luokiteltava 5 ryhmään eikä niitä voida luokitella 2 ryhmään, johon ei kuulu ihmisravinnoksi soveltumattomia tuotteita (ks. yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 1 huomautuksen a kohta).</p> <p>Siankorvien kuivaaminen ei muuta alkuperäisen aineen olennaisia ominaisuuksia yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 1 huomautuksessa esitetyn mukaisesti.</p>

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006,
alueiden komitean tšekkiläisen varajäsenen nimeämisestä
(2006/509/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

1 artikla

Nimetään Olomoucin alueen varapuheenjohtaja Pavel HORÁK alueiden komitean varajäseneksi Ivan KOSATÍKin tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2010.

ottaa huomioon Tšekin tasavallan hallituksen ehdotuksen,

2 artikla

sekä katsoo seuraavaa:

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

(1) Neuvosto teki 24 päivänä tammikuuta 2006 päätöksen 2006/116/EY alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2006 ja 25 päivän tammikuuta 2010 väliseksi kaudeksi ⁽¹⁾.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2006.

(2) Alueiden komitean varajäsenen paikka on vapautunut Ivan KOSATÍKin erottua,

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ EUVL L 56, 25.2.2006, s. 75.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006,
espanjalaisen jäsenen nimeämisestä alueiden komiteaan
(2006/510/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

ottaa huomioon Espanjan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 24 päivänä tammikuuta 2006 päätöksen 2006/116/EY alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2006 ja 25 päivän tammikuuta 2010 väliseksi kaudeksi ⁽¹⁾.
- (2) Alueiden komitean jäsenen paikka on vapautunut Francisco José VÁZQUEZ VÁZQUEZin erottua,

PÄÄTTÄÄ:

1 artikla

Nimetään alueiden komitean jäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2010 Heliodoro GALLEGO CUESTA, Palencian kaupunginjohtaja, Francisco José VÁZQUEZ VÁZQUEZin tilalle.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ EUVL L 56, 25.2.2006, s. 75.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006,

Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisessä Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamista 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi koskevan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta

(2006/511/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 300 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisen Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ mukaisesti sopimuspuolet aloittavat ennen sopimuksen liitteinä olevan pöytäkirjan voimassaoloajan päättymistä neuvottelut määritelläkseen yhteisesti pöytäkirjan sisällön seuraavaksi kaudeksi ja liitteeseen tarvittaessa tehtävät muutokset tai lisäykset.
- (2) Osapuolet ovat päättäneet jatkaa kirjeenvaihtona tehtävällä sopimuksella nykyisen, neuvoston asetuksella (EY) N:o 249/2002⁽²⁾ hyväksytyin ja asetuksella (EY) N:o 829/2004 hyväksytyllä sopimuksella muutetun pöytäkirjan voimassaoloa yhdellä vuodella, kunnes pöytäkirjaan tehtäviä muutoksia koskevat neuvottelut saadaan päätökseen.
- (3) Tämän kirjeenvaihdon nojalla yhteisön kalastajilla on kalastusmahdollisuuksia Guinea-Bissaun suvereeniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvana aikana.
- (4) Yhteisön kalastusalusten toiminnan keskeytymisen estämiseksi on välttämätöntä, että kyseisen pöytäkirjan voimassaolon jatkamista sovelletaan viipymättä. Kirjeenvaihtona tehty sopimus olisi näin ollen allekirjoitettava, ja sitä olisi sovellettava väliaikaisesti, kunnes sen tekemistä koskevat menettelyt on saatu päätökseen.

⁽¹⁾ EYVL L 226, 29.8.1980, s. 34.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 249/2002, annettu 21 päivänä tammikuuta 2002, Euroopan yhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välillä Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdystä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen vastikkeen vahvistamisesta 16 päivänä kesäkuuta 2001 alkavaksi ja 15 päivänä kesäkuuta 2006 päättyväksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan tekemisestä (EYVL L 40, 12.2.2002, s. 1), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 829/2004 (EUVL L 127, 29.4.2004, s. 25).

- (5) Päätymässä olevan pöytäkirjan kalastusmahdollisuuksien jakoperusteet olisi määriteltävä jäsenvaltioittain,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan välisessä Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamista 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi koskevan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen allekirjoittaminen, jollei sopimuksen tekemistä koskevasta neuvoston päätöksestä muuta johdu.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Sopimusta sovelletaan väliaikaisesti 16 päivästä kesäkuuta 2006.

3 artikla

1. Pöytäkirjassa vahvistetut kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

a) katkaravun pyynti:

Italia	1 776 brt
Espanja	1 421 brt
Portugali	1 066 brt
Kreikka	137 brt

b) kalojen ja pääjalkaisten pyynti:

Espanja	3 143 brt
Italia	786 brt
Kreikka	471 brt

c) nuottaa käyttävät tonnikala-alukset:

Espanja	20 alusta
Ranska	19 alusta
Italia	1 alus

d) vapapyydysalukset ja pintasiima-alukset:

Espanja	21 alusta
Ranska	5 alusta
Portugali	4 alusta

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden lisenssihakemukset eivät kata pöytäkirjassa vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia kokonaan, komissio voi ottaa huomioon jonkin toisen jäsenvaltion lisenssihakemukset.

4 artikla

Niiden jäsenvaltioiden, joiden alukset kalastavat tämän sopimuksen nojalla, on ilmoitettava komissiolle kaikkien Guinea-Bissaun kalastusalueella pyytämiensä kalakantojen saaliiden määrät yhteisön kalastusalueiden kolmansien maiden vesillä ja avomerellä pyytämän saaliin valvonnasta annetun neuvoston asetuksen

(ETY) N:o 2847/93 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 500/2001 ⁽¹⁾ säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5 artikla

Neuvoston puheenjohtajalla on oikeus nimetä henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa kirjeenvaihtona tehty sopimus yhteisön puolesta sillä varauksella, että sopimus tehdään.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ EYVL L 73, 15.3.2001, s. 8.

Kirjeenvaihtona tehty**SOPIMUS**

Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisessä Guinea-Bissaun rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaoloajan jatkamisesta 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi

A. Yhteisön kirje

Arvoisa Herra

Minulla on kunnia vahvistaa, että olemme sopineet seuraavasta väliaikaisjärjestelystä Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisessä kalastussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn nykyisin voimassa olevan (16 päivästä kesäkuuta 2001 15 päivään kesäkuuta 2006) pöytäkirjan, sellaisena kuin se on muutettuna 16 päivänä kesäkuuta 2004 alkaen, voimassaolon jatkumisen varmistamiseksi, kunnes pöytäkirjan muutoksia koskevat neuvottelut saadaan päätökseen:

1. Järjestelyä, jota on sovellettu 16 päivästä kesäkuuta 2004, jatketaan 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi.

Yhteisön taloudellinen korvaus väliaikaisjärjestelyn ajalta vastaa tällä hetkellä sovellettavan tarkistetun pöytäkirjan 3 artiklassa määrättyä määrää (7 260 000 euroa). Määrä osoitetaan kokonaisuudessaan rahalliseen korvaukseen, ja se maksetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

2. Tänä aikana kalastuslisenssejä myönnetään tällä hetkellä sovellettavan tarkistetun pöytäkirjan 1 artiklassa vahvistetuissa rajoissa sellaisia maksuja tai ennakkoja vastaan, jotka vastaavat pöytäkirjan liitteessä olevassa 1 kohdassa vahvistettuja maksuja ja ennakkoja.

Olisin kiitollinen jos voisitte vahvistaa saaneenne tämän kirjeen ja ilmaista suostumuksenne sen sisällöstä.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Euroopan unionin neuvoston puolesta

B. Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen kirje

Arvoisa Herra

Vahvistan kunnioittavasti vastaanottaneeni tänä päivänä päivätyyn seuraavan kirjeenne:

”Minulla on kunnia vahvistaa, että olemme sopineet seuraavasta väliaikaisjärjestelystä Euroopan talousyhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen välisessä kalastussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn nykyisin voimassa olevan (16 päivästä kesäkuuta 2001 15 päivään kesäkuuta 2006) pöytäkirjan, sellaisena kuin se on muutettuna 16 päivänä kesäkuuta 2004 alkaen, voimassaolon jatkumisen varmistamiseksi, kunnes pöytäkirjan muutoksia koskevat neuvottelut saadaan päätökseen:

1. Järjestelyä, jota on sovellettu 16 päivästä kesäkuuta 2004, jatketaan 16 päivästä kesäkuuta 2006 ja 15 päivään kesäkuuta 2007 ulottuvaksi ajaksi.

Yhteisön taloudellinen korvaus väliaikaisjärjestelyn ajalta vastaa tällä hetkellä sovellettavan tarkistetun pöytäkirjan 3 artiklassa määrättyä määrää (7 260 000 euroa). Määrä osoitetaan kokonaisuudessaan rahalliseen korvaukseen, ja se maksetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

2. Tänä aikana kalastuslisenssejä myönnetään tällä hetkellä sovellettavan tarkistetun pöytäkirjan 1 artiklassa vahvistetuissa rajoissa sellaisia maksuja tai ennakkoja vastaan, jotka vastaavat pöytäkirjan liitteessä olevassa 1 kohdassa vahvistettuja maksuja ja ennakkoja.”

Minulla on kunnia ilmoittaa Teille, että Guinea-Bissaun tasavallan hallitus hyväksyy kirjeenne sisällön ja että kirjeenne ja tämä kirje muodostavat sopimuksen ehdotuksenne mukaisesti.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen puolesta

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 17 päivänä heinäkuuta 2006,
menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn päätöksen
1999/468/EY muuttamisesta
 (2006/512/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 202 artiklan kolmannen luetelmakohdan,

Muutetaan päätös 1999/468/EY seuraavasti:

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

1) Lisätään johdanto-osan 5 kappaleen loppuun teksti seuraavasti:

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

”lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä.”

sekä katsoo seuraavaa:

2) Lisätään johdanto-osan 7 kappaleen jälkeen kappale seuraavasti:

(1) Neuvosto teki 28 päivänä kesäkuuta 1999 päätöksen 1999/468/EY menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä ⁽²⁾. Mainitulla päätöksellä on säädetty rajoitettu määrä menettelyjä, joita voidaan noudattaa tätä toimivaltaa käytettäessä.

”(7a) valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä olisi noudatettava, kun on kyse laajakantoisista toimenpiteistä, joilla muutetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetun säädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia. Tätä menettelyä noudatettaessa molemmilla lainsäädäntövalloilla käytäjillä on oltava mahdollisuus suorittaa valvontaa ennen tällaisten toimenpiteiden hyväksymistä. Säädöksen keskeisiä osia voi muuttaa ainoastaan lainsäätävä perustamissopimuksen nojalla.”

(2) Mainittua päätöstä olisi muutettava, jotta siihen voidaan sisällyttää uudenlainen täytäntöönpanovallan käyttöä koskeva menettely, eli valvonnan käsittävä sääntelymenettely, jonka nojalla lainsäätävä voi vastustaa toteutettavia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen hyväksymistä ilmoituksella, jonka mukaan ehdotus ylittää perussäädöksessä säädetyn täytäntöönpanovallan tai että ehdotus on ristiriidassa perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa tai että se ei ole toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteen mukainen.

3) Korvataan johdanto-osan 10 kappale seuraavasti:

(3) Uutta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä on tarpeen noudattaa sellaisten laajakantoisten toimenpiteiden osalta, joilla muutetaan perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetun perussäädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia.

”(10) tämän päätöksen kolmantena tavoitteena on parantaa Euroopan parlamentin mahdollisuutta saada tietoja säätämällä, että komission olisi annettava sille säännöllisesti tietoa komiteoiden työskentelystä, toimitettava sille komiteoiden työskentelyyn liittyviä asiakirjoja sekä ilmoitettava Euroopan parlamentille, kun se esittää neuvostolle toteutettavia toimenpiteitä tai tekee ehdotuksia toteutettavista toimenpiteistä; jotta Euroopan parlamentin päätös voidaan tehdä säädetyssä määräajassa, erityistä huomiota kiinnitetään Euroopan parlamentin tietojen saantiin komiteoiden työskentelystä silloin, kun komiteat työskentelevät noudattaen valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä.”

(4) Samassa yhteydessä olisi huolehdittava siitä, että parannetaan Euroopan parlamentin mahdollisuutta saada tietoja komiteoiden työskentelystä,

4) Päätöksen 1 artiklan viimeisellä rivillä:

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

lisätään numero 5 a numeroiden 5 ja 6 väliin.

5) 2 artiklassa:

a) Lisätään ilmaisu ”1. Sanotun vaikuttamatta 2 kohdan soveltamiseen” ensimmäisen kohdan alkuun.

b) Lisätään uusi kohta seuraavasti:

”2. Kun perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetussa perussäädöksessä säädetään sellaisten laajakantoisten toimenpiteiden hyväksymisestä, joilla muutetaan kyseisen säädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, tällaiset toimenpiteet hyväksytään noudattaen valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä.”

6) Korvataan 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”2 kohdassa” ilmaisulla ”2 ja 4 kohdassa”.

7) Lisätään 5 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”5a artikla

Valvonnan käsittävä sääntelymenettely

1. Komissiota avustaa valvonnan käsittävää sääntelyä toteuttava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtaja on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa ehdotuksesta lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 ja 4 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Jos komission suunnittelemat toimenpiteet ovat komitean lausunnon mukaiset, sovelletaan seuraavaa menettelyä:

a) komissio toimittaa ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle valvontaa varten;

b) Euroopan parlamentti jäsentensä enemmistöllä tai neuvosto määräenemmistöllä voi vastustaa mainitun komission ehdotuksen hyväksymistä esittämällä vastustuksensa perusteluksi ilmoituksen, jonka mukaan se katsoo ehdotettujen toimenpiteiden ylittävän perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan tai että ehdotus on ristiriidassa perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa taikka että se ei ole toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteen mukainen;

c) jos Euroopan parlamentti tai neuvosto kolmen kuukauden kuluessa asian saattamisesta niiden käsiteltäväksi vastustaa ehdotettuja toimenpiteitä, komissio ei hyväksy niitä. Tällöin komissio voi tehdä komitealle muutetun ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä tai antaa perustamissopimukseen perustuvan säädösehdotuksen;

d) jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei mainitussa määräajassa ole vastustanut ehdotettuja toimenpiteitä, komissio hyväksyy ne.

4. Jos komission suunnittelemat toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, sovelletaan seuraavaa menettelyä:

a) komissio antaa viipymättä ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä neuvostolle ja toimittaa sen samanaikaisesti Euroopan parlamentille;

b) neuvosto tekee määräenemmistöllä päätöksen tästä ehdotuksesta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi;

c) jos neuvosto mainitussa määräajassa määräenemmistöllä vastustaa ehdotettuja toimenpiteitä, niitä ei hyväksytä. Tällöin komissio voi tehdä neuvostolle muutetun ehdotuksen tai antaa perustamissopimukseen perustuvan säädösehdotuksen;

d) jos neuvosto aikoo hyväksyä ehdotetut toimenpiteet, se toimittaa ne viipymättä Euroopan parlamentille. Jos neuvosto ei tee päätöstä edellä mainitussa kahden kuukauden määräajassa, komissio toimittaa ehdotetut toimenpiteet viipymättä Euroopan parlamentille;

- e) Euroopan parlamentti voi jäsentensä enemmistöllä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ehdotus on toimitettu sille a alakohdan mukaisesti, vastustaa kyseessä olevien toimenpiteiden hyväksymistä esittäen vastustamisensa perusteluksi ilmoituksen, jonka mukaan se katsoo ehdotettujen toimenpiteiden ylittävän perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan tai että toimenpiteet ovat ristiriidassa perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa, taikka ne eivät ole toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteen mukaisia;
- f) jos Euroopan parlamentti mainitussa määräajassa vastustaa ehdotettuja toimenpiteitä, niitä ei hyväksytä. Tällöin komissio voi tehdä komitealle muutetun toimenpideehdotuksen tai antaa perustamissopimukseen perustuvan säädösehdotuksen;
- g) jos Euroopan parlamentti ei edellä mainitussa määräajassa ole vastustanut ehdotettuja toimenpiteitä, tapauksesta riippuen joko neuvosto tai komissio hyväksyy toimenpiteet.

5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, perussäädöksessä voidaan asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa säätää

- a) että 3 kohdan c alakohdassa, 4 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan e alakohdassa säädettyjä määräaikoja pidennetään yhdellä kuukaudella, jos se on toimenpiteiden monimutkaisuuden vuoksi perusteltua; tai
- b) että 3 kohdan c alakohdassa, 4 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan e alakohdassa säädettyjä määräaikoja lyhennetään, jos se on tehokkuussyistä perusteltua.

6. Perussäädöksessä voidaan säätää, että jos 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn kuuluvia määräaikoja ei voida erittäin kiireellisissä tapauksissa noudattaa, sovelletaan seuraavaa menettelyä:

- a) jos komission suunnittelemat toimenpiteet ovat komitean lausunnon mukaisia, komissio hyväksyy toimenpi-

teet, ja ne pannaan välittömästi täytäntöön. Komissio ilmoittaa niistä viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

- b) Euroopan parlamentti jäsentensä enemmistöllä tai neuvosto määräenemmistöllä voi vastustaa komission hyväksymiä toimenpiteitä kuukauden kuluessa mainitusta tiedonannosta esittäen vastustamisensa perusteluksi ilmoituksen, jonka mukaan se katsoo ehdotettujen toimenpiteiden ylittävän perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan tai että toimenpiteet on ristiriidassa perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa taikka että se ei ole toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteen mukainen;
- c) jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa toimenpiteitä, komissio kumoo ne. Se voi kuitenkin pitää toimenpiteet voimassa väliaikaisesti, jos se on perusteltua terveyden, turvallisuuden tai ympäristön suojeluun liittyvistä syistä. Tällöin komissio tekee komitealle viipymättä muutetun ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä tai antaa perustamissopimukseen perustuvan lainsäädäntöehdotuksen. Väliaikaiset toimenpiteet ovat voimassa kunnes ne korvataan lopullisella säädöksellä.”

- 8) Lisätään 7 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen loppuun ilmaisu seuraavasti:

”sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka takaavat tietojen toimittamisjärjestelmän avoimuuden sekä toimitettujen tietojen ja menettelyn eri vaiheiden yksilöimisen.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. TUOMIOJA

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä marraskuuta 2005,

valtiontuesta, jonka Saksan liittotasavalta on myöntänyt maanpäällisten digitaalitelevioliähetyksen (DVB-T) aloittamiseen Berlin-Brandenburgissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 3903)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/513/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Saksan yksityisten kaapeliverkko-operaattoreiden liitto (*Verband Privater Kabelnetzbetreiber e.V.*, jäljempänä 'ANGA') teki 16 päivänä joulukuuta 2002 päivätyllä faksilla epävirallisen kantelun maanpäällisten digitaalitelevioliähetyksen (DVB-T) rahoituksesta Berlin-Brandenburgissa ⁽²⁾. ANGA vaati 26 päivänä maaliskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä komissiota aloittamaan muodollisen tutkintamenettelyn ja määräämään tuen myöntämisen keskeytettäväksi.
- (2) Komissio pyysi 2 päivänä toukokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä Saksalta tietoja, jotka Saksa toimitti 30 päivänä kesäkuuta 2003 määrääjän pidentämisen jälkeen. Komission edustajat ja tuen oletetusti myöntäneen Berlin-Brandenburgin viestintäviranomaisen edustajat (*Medienanstalt Berlin-Brandenburg*, jäljempänä 'Mabb') tapasivat 1 päivänä lokakuuta 2003. Mabb toimitti 23 päivänä lokakuuta 2003 ja 4 päivänä helmikuuta 2004 komissiolle lisätietoja.

- (3) Kabel Baden-Württemberg GmbH & Co. KG (jäljempänä 'Kabel BW') ilmoitti 23 päivänä joulukuuta 2003 päivätyllä kirjeellä aikovansa myös tehdä kantelun DVB-T-lähetyksen rahoittamisesta Berlin-Brandenburgissa. Kantelu tehtiin 8 päivänä maaliskuuta 2004. Komissio päätti kuitenkin, ettei se tutkisi kyseistä kantelua tässä päätöksessä käsiteltävän muodollisen tutkintamenettelyn puitteissa. Koska kyseinen kantelu koskee hinnoittelukäytäntöä, jota julkisoikeudelliset yleisradioyhtiöt soveltavat maanpäällisen lähetyksen kapasiteettinsa vuokraamiseen yksityisille lähetyksiyhtiöille, se päätettiin käsitellä osana yleistä tutkimusta, joka koskee julkisoikeudellisten yleisradioyhtiöiden rahoitusta Saksassa ⁽³⁾.

- (4) Komissio ilmoitti Saksalle 14 päivänä heinäkuuta 2004 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely, joka koskee nyt tarkasteltavana olevaa toimenpidettä (jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva päätös'). Menettelyn aloittamista koskeva komission päätös julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 28 päivänä elokuuta 2004 ⁽⁴⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa kyseisestä toimenpiteestä.

- (5) Saksa otti määrääjän pidennyksen jälkeen kantaa menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen 4 päivänä lokakuuta 2004 päivätyllä kirjeellä. Komissio on saanut huomautuksia myös seuraavilta asianomaisilta: Nordic Satellite AB ⁽⁵⁾ (jäljempänä 'NSAB'), ProSiebenSat.1 Media AG (jäljempänä 'ProSiebenSat.1'), Eurooppalaisten kaapelioperaattoreiden yhteenliittymä (jäljempänä 'ECCA') ja Deutsche Telekom AG ⁽⁶⁾ (jäljempänä 'DTAG') sekä Euroopan satelliittioperaattoriliitto ⁽⁷⁾ (jäljempänä 'ESOA'). Komissio toimitti kyseiset huomautukset 17 päivänä marraskuuta 2004 päivätyllä kirjeellä liittohallitukselle, joka otti niihin kantaa 16 päivänä joulukuuta 2004 päivätyllä kirjeellä.

⁽¹⁾ EUVL C 216, 28.8.2004, s. 5. Valtiontuki C 25/2004 (ex NN 36/04) – DVB-T-verkon käyttöönotto Berlin-Brandenburgissa.

⁽²⁾ DVB-T:llä tarkoitetaan digitaalitelevioliähetyksiä maanpäällisessä verkossa. Muita digitaalitelevioliähetyksen muotoja ovat DVB-S (satelliitti) ja DVB-C (kaapeli).

⁽³⁾ Asia E 3/2005 (ex CP 43/2003).

⁽⁴⁾ Ks. alaviite 1.

⁽⁵⁾ 29. syyskuuta 2004 ja 22. lokakuuta 2004 päivätyillä kirjeillä.

⁽⁶⁾ Kaikki kolme 30. syyskuuta 2004 päivätyillä kirjeillä.

⁽⁷⁾ 25. lokakuuta 2004 päivätyllä kirjeellä.

- (6) Komissio sai lisätietoja myös Mabbilta⁽⁸⁾, Saksan kaapelioperaattoreiden yhteenliittymältä⁽⁹⁾, ANGAlta⁽¹⁰⁾, DTAG:ltä⁽¹¹⁾ ja Kabel BW:n toimeksiannon perusteella toimivalta European Economic & Marketing Consultants GmbH:ltä⁽¹²⁾ (jäljempänä 'EE&MC'). Komission edustajat tapasivat lisäksi 22 päivänä marraskuuta 2004 ECCAn edustajat, 2 päivänä maaliskuuta 2005 Mabbin edustajat, 12 päivänä huhtikuuta 2005 EE&MC:n edustajat ja 28 päivänä huhtikuuta 2005 DTAG:n edustajat⁽¹³⁾. Komissio antoi edellä mainitut huomautukset Saksalle tiedoksi 14 päivänä kesäkuuta ja 14 päivänä heinäkuuta 2005 päivätyillä kirjeillä, joihin Saksa vastasi 15 päivänä elokuuta 2005 päivätyllä kirjeellä.

II YKSITYSKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

A. TAUSTA

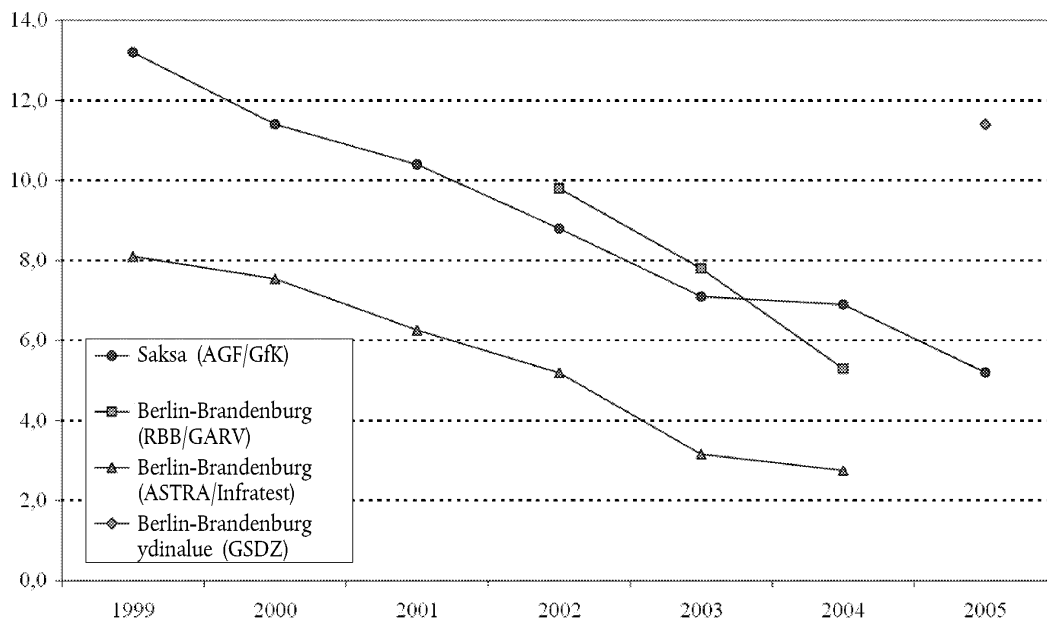
- (7) Tätä menettelyä on tarkasteltava lähetystoiminnan digitalisoinnin lähtökohdista. Digitalisointi koskee kaikkia nykyisin saatavilla olevia yleisradiolähetyksjärjestelmiä eli kaapeli-, satelliitti- ja maanpäällisen verkon lähetyksiä.
- (8) Nyt tarkasteltava tuki koskee maanpäällisiä lähetyksiä. Maanpäällisessä verkossa voidaan yleensä lähettää analogisesti alle kymmentä televisiokanavaa. Berliinin maanpäällisessä analogisessa verkossa voitiin kuitenkin ennen muurin murtumista vallinneiden erityisolosuhteiden pe-

rusteella lähettää jopa 13 kanavaa. Digitalisoinnin jälkeen maanpäällisessä verkossa lähetettävien kanavien määrä nousee 30:een.

- (9) Kaapeli- ja satelliittilähetyksen alkaminen 1980-luvulla merkitsi Saksassa maanpäällisen verkon käytön jyrkkää vähenemistä. AGF/GfK:n kokoamien tietojen mukaan lähtötilanne oli Saksan kotitalouksien ensisijaisten tv-vastaanotinten osalta 1 päivänä tammikuuta 2005 seuraava: maanpäällinen verkko 5,2 prosenttia, kaapeliverkko 55,9 prosenttia ja satelliittiverkko 38,9 prosenttia⁽¹⁴⁾. ASTRA/Infratestilta saatujen tietojen mukaan maanpäällistä verkkoa käyttävien saksalaisten kotitalouksien osuus oli vieläkin pienempi eli 3,8 prosenttia (vuoden 2004 lopulla)⁽¹⁵⁾. ASTRA/Infratestin mukaan tv-lähetyksen vastaanotto Berlin-Brandenburgin kotitalouksissa jakautui seuraavasti (vuoden 2004 lopulla): maanpäällinen verkko 2,8 prosenttia, kaapeliverkko 67,5 prosenttia ja satelliittiverkko 29,7 prosenttia. Mabbiiin sidoksissa olevien laitteiden toimittamien tietojen mukaan maanpäällisen vastaanoton osuus Berlin-Brandenburgin kotitalouksien ensisijaisista tv-vastaanottimista vuonna 2004 oli 5,3 prosenttia⁽¹⁶⁾. Näiden kotitalouksien osuus nousi kuitenkin vuonna 2005 kaupunkialueilla (jotka kattavat 50 prosenttia kaikista DVB-T-lähetyksalueella sijaitsevista kotitalouksista, jotka muodostavat DVB-T-lähetyksen ydinalueen) 11,4 prosenttiin, mikä on osoitus DVB-T-vastaanoton merkityksestä kaupunkialueilla eli parhailla vastaanottoalueilla.

Kuvio 1

Maanpäällisen verkon markkinaosuus koko Saksassa ja Berlin-Brandenburgissa

⁽⁸⁾ 25. huhtikuuta 2005, 4. toukokuuta 2005, 1. kesäkuuta 2005 ja 4. elokuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

⁽⁹⁾ 6. joulukuuta 2004, 26. tammikuuta 2005 ja 11. helmikuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

⁽¹⁰⁾ 21. tammikuuta 2005, 26. tammikuuta 2005, 29. huhtikuuta 2005 ja 10. kesäkuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

⁽¹¹⁾ 6. toukokuuta 2005, 24. toukokuuta 2005 ja 4. elokuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

⁽¹²⁾ 31. toukokuuta 2005 päivätyillä kirjeellä.

⁽¹³⁾ ECCA 22. marraskuuta 2004, Mabb 2. maaliskuuta 2005, EE&MC 12. huhtikuuta 2005 ja DTAG 28. huhtikuuta 2005.

⁽¹⁴⁾ Arbeitsgemeinschaft Fernsehforschung (AGF) on Saksan suurimpien yleisradioyhtiöiden yhdessä perustama yhteenliittymä, joka mittaa kotitalouksien televisiokatselutottumuksia.

⁽¹⁵⁾ SES/ASTRA on Saksan suurin satelliittioperaattori, joka julkaisee vuosittain eri televisiolähetyksjärjestelmien käyttöä tarkastelevaa *German Satellite Monitoria*.

⁽¹⁶⁾ Ks. Media Perspektiven, 12/2003, s. 560, Media Perspektiven, 7/2004, s. 299, ja ALM/GSDZ Digitalisierungsbericht 2005, s. 65.

(10) Yleisradiolähetyksen digitalisoinnin tukemiseksi käynnistettiin vuoden 1997 lopulla osavaltioiden pääministereiden päätöksen jälkeen tehdyllä liittohallituksen päätöksellä nk. *Initiative Digitaler Rundfunk* –aloite (jäljempänä 'IDR'). Liittovaltio, osavaltiot ja eri markkinatoimijat laativat IDR:n puitteissa digitalisointia koskevia suosituksia. Liittohallitus hyväksyi ensimmäisen IDR-selvityksen elokuussa 1998. IDR:n puitteissa laadittiin myös nk. *Startszenario 2000* ⁽¹⁷⁾. Tässä suunnitelmassa vahvistetaan muun muassa, että kaapeli- ja satelliittiverkon sekä maanpäällisen verkon lähetysten digitalisointi olisi saatettava päätökseen vuoteen 2010 mennessä.

(11) Berliini ja Brandenburg olivat maanpäällisen lähetyjärjestelmän osalta ensimmäiset osavaltiot, jotka toimivat yhteistyössä siirtyäkseen maanpäällisessä verkossa analogisista digitaalisiin lähetyksiin (jäljempänä 'siirtyminen'). Kyseisten osavaltioiden yleisradiotoiminnan puitteissa harjoittamaa yhteistyötä koskevaa sopimusta (jäljempänä 'viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus') muutettiin marraskuussa 1998 osavaltioiden lainsäädännössä säädettyjen edellytysten täyttämiseksi ⁽¹⁸⁾. Mabbin viestintäneuvosto päätti 17 päivänä joulukuuta 2001 myöntää siirtymiseen rahoitusta. Mabb, julkisoikeudelliset laitokset ARD, ZDF ja RBB (*Rundfunk Berlin-Brandenburg*) ⁽¹⁹⁾ sekä yksityiset lähetyshyönteiset RTL Television (jäljempänä 'RTL-konserni') ja ProSiebenSat.1 vahvistivat 13 päivänä helmikuuta 2002 tehdyllä sopimuksella (jäljempänä 'siirtymistä koskeva sopimus') siirtymisen peruslähtökohdat ja erityisesti siirtymisen eri vaiheiden toteutusajataulun ja multipleksin (kanavanipun) osoittamisen kullekin viidelle palvelutarjoajalle ⁽²⁰⁾.

(12) Digitaalinen maanpäällinen yleisradiotoiminta koskee yleensä kahdentyyppisiä operaattoreita, jotka voivat olla vertikaalisesti integroituneita: verkko-operaattoreita, joiden tehtävänä on ohjelmajärjestelmien lähettäminen, ja lähetyshyönteiset, jotka vastaavat ohjelmajärjestelmien kehittämisestä verkko-

operaattorin on mukautettava lähetyslaitteistot ja jaettava lähetystaajuuksia. Jäljempänä kuvaillaan menettelyitä, joita Saksan viranomaiset ovat noudattaneet jakaessaan toimiluvat verkko-operaattoreille ja lähetyshyönteisille.

Verkkotoimilupien jakaminen

(13) Mabb ilmoitti 7 päivänä toukokuuta 2002 posti- ja telealan sääntelyviranomaiselle (jäljempänä 'RegTP') tarpeesta asettaa käyttöön siirtymistä koskevan sopimuksen edellyttämät taajuudet ⁽²¹⁾. Kokonaistarve jaettiin kahdeksaan palvelualueeseen (Berlin 1–5 ja Brandenburg 1–3). RegTP aloitti 10 päivänä heinäkuuta 2002 taajuuksien jakomenettelyn ⁽²²⁾. Asiasta annetussa säädöksessä viitataan valtakunnalliseen lisäpalvelutarpeeseen ⁽²³⁾. DTAG:n tytäryhtiö T-Systems haki taajuuksia palvelualueille Berliini 1–5 ja Brandenburg 3 ja RBB palvelualueille Brandenburg 1 ja 2. Koska kutakin kahdeksaa palvelualueutta kohden oli jätetty vain yksi hakemus, RegTP jakoi 14 päivänä lokakuuta 2002 taajuudet hakemusmenettelyssä eikä sen vuoksi joutunut aloittamaan taajuuksien jakomenettelyn toista vaihetta eli tarjouskilpailumenettelyä ⁽²⁴⁾. Koska T-Systems ja RBB toimivat jo operaattoreina analogisessa maanpäällisessä verkossa telelainsäädännön mukaisen toimiluvan turvin, myös tämä edellytys taajuuksien jakamiselle hakemusten perusteella täyttyi. Molemmat verkko-operaattorit suorittivat sittemmin menettelyasetuksen mukaiset maksut taajuuksien jakamisesta.

(14) T-Systems harjoittaa käytännössä toimintaa myös molemmilla RBB:lle jaetuilla multiplekseilla. RBB:n ja T-Systemsin tekemän sopimuksen nojalla T-Systems ottaa RBB:n puolesta vastuulle DVB-T-lähetysoimintaa tarvittavien teknisten laitteistojen valmistamisen ja asettamisen käyttöön sekä niillä operoinnin. Sopimus tuli voimaan siirtymisen toisessa vaiheessa 28 päivänä helmikuuta 2003 ja on voimassa kymmenen vuotta. T-Systemsin ja kaikkien ARD:hen kuuluvien yleisradioyhtiöiden tekemässä puitesopimuksessa DVB-T-lähetysoimintaa tarjoamisesta Saksassa annetaan lisäksi DVB-T-verkkoon liittyvät tekniset operaattorit T-Systemsin tehtäväksi. DVB-T-verkkoon liittyvät toimiluvat ovat voimassa vuoden 2025 loppuun ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁷⁾ Liittovaltion talous- ja teknologiaministeriö (2000): *Einführung des digitalen Rundfunks in Deutschland*, "Startszenario", *Sachstandsbericht und Empfehlungen der Initiative "Digitaler Rundfunk" zur Digitalisierung von Hörfunk und Fernsehen unter Berücksichtigung der Verbreitung über Kabel, Satellit und TV-Sender*.

⁽¹⁸⁾ *Staatsvertrag über die Zusammenarbeit zwischen Berlin und Brandenburg im Bereich des Rundfunks* ("Medienstaatsvertrag" tai "MStV"), tehty 29. helmikuuta 1992, 1. tammikuuta 1999 päivätty toisinto (GVBl, s. 130), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 15. kesäkuuta 2001 säädetyllä lailla (GVBl, s. 185).

⁽¹⁹⁾ RBB on ARD:n jäsen. RBB perustettiin 1. toukokuuta 2003 ORB:n (*Ostdeutscher Rundfunk Brandenburg*) ja SFB:n (*Sender Freies Berlin*) sulautumisen seurauksena.

⁽²⁰⁾ Multipleksi vastaa yhtä yleisradiolähetyksissä käytettävää digitaalikanavaa (taajuuskokonaisuutta eli -blokkia), jossa on Berlin-Brandenburgin tapauksessa neljä ohjelmakaikkia.

⁽²¹⁾ Posti- ja telealan sääntelyviranomaisen nimi muutettiin 13. heinäkuuta 2005 liittovaltion verkkovirastoksi (*Bundesnetzagentur*).

⁽²²⁾ RegTP:n virallinen lehti nro 13/2002, säädös nro 22/2002, s. 1010.

⁽²³⁾ Ks. johdanto-osan 15 kappale.

⁽²⁴⁾ RegTP ei loppujen lopuksi jakanut lainkaan palvelualueutta Berliini 4 (kanal 47) Puolan kanssa syntyneiden koordinoitongelmien vuoksi.

⁽²⁵⁾ RegTP:n virallinen lehti nro 6/2002, säädös nro 6/2002, 1.6 kohta.

- (15) Berlin-Brandenburgin alueellisen kahdeksaa multipleksiä koskevan taajuuksien jakomenettelyn lisäksi kaikki osavaltiot ilmoittivat yhdessä tarpeesta perustaa yhden multipleksin kattava valtakunnallinen palvelualue, jonka multipleksin käyttö olisi annettava ZDF:n vastuulle. RegTP aloitti 27 päivänä marraskuuta 2002 kyseistä multipleksiä koskevan taajuuksien jakomenettelyn⁽²⁶⁾. Menettelyn aloittamisesta annetussa säädöksessä ilmoitetaan, että menettely aloitetaan, vaikka liittovaltion alueen kattavaa riittävää taajuuskapasiteettia ei ole vielä saatavilla eikä alueista, joille taajuuksia jaettaisiin, ole vielä tarkkaa tietoa⁽²⁷⁾. Kyseisen säädöksen mukaan valtakunnallisen palvelutarpeen täyttäminen on annettava yhden verkko-operaattorin tehtäväksi. Tarjouksien tekijät eivät toisin sanoen voineet tehdä tarjousta, joka koskisi kyseisen multipleksin käyttöä vain tietyillä alueilla. T-Systems oli ainoa yritys, joka teki tarjouksen tämän multipleksin käytöstä.

Kanavatoimilupien jakaminen

- (16) Edellä kuvailtu telelainsäädännön mukaisesti toteutettava multipleksien jako verkko-operaattoreille on erotettava

viestintälainsäädännön mukaisesta ohjelmapaikkojen jakamisesta lähetyshyönteille. Ohjelmapaikkojen jakaminen kuuluu Mabbin vastuulle. Jakomenettelystä säädetään 9 päivänä heinäkuuta 2001 annetulla DVB-T-asetuksella⁽²⁸⁾. Kyseisessä asetuksessa säädetään yleisradiolähetystyksiä koskevan valtiosopimuksen⁽²⁹⁾ 52 a §:n 1 momentin ja viestintäpalveluita koskevan valtiosopimuksen 6 a §:n 1 momentin mukaisesti, että kun maanpäällistä digitaalilähetykskapasiteettia jaetaan ensimmäistä kertaa Berlin-Brandenburgissa, huomiota olisi kiinnitettävä pääasiassa kanaviin, joita lähetetään jo analogisessa verkossa. Kyseisten kanavien teknisen lähetykskapasiteetin on vastattava muuta lähetykskapasiteettia. Useampaa kuin yhtä televisiokanavaa analogisessa maanpäällisessä verkossa lähetettävien yksityisten konsernien tapauksessa asetuksessa säädetään yksittäisten ohjelmapaikkojen sijaan kokonaisen multipleksien jakamisesta.

Taulukko 1

Kanavatarjonta ja verkko-operaattorit digitaalisiin lähetyksiin siirtymisen aikana

Kanavat	Analoginen tv	Palvelualueet	Tarjonta 11/2002	Tarjonta 3/2003	Tarjonta 8/2003
K 05	(TV Berlin)	Berliini 1	ARD/ZDF/ORB/SFB	TV-Bouquet	BBC World/FAB/WDR/SWR
K 07	Das Erste	Brandenburg 1	Das Erste	ARD Bouquet	ARD Bouquet
K 22	FAB		FAB	FAB	X
K 25	SAT.1	Berliini 2	SAT.1	RTL Bouquet	RTL Bouquet
K 27	ORB	Brandenburg 2	ORB	RBB Bouquet	RBB Bouquet
K 29	VOX		VOX	Erste – Simulcast	X
K 33	ZDF	Koko maa	ZDF	ZDF Bouquet	ZDF Bouquet
K 39	SFB/B1	Berliini 3	SFB/B1	SFB/B1	Muut mediapalvelut
K 41	BBC World		BBC World	BBC World	X
K 44	Pro7	Brandenburg 3	Pro7/Sat.1/RTL/RTLII	Pro7Sat.1 Bouquet	Pro7Sat.1 Bouquet
K 47	RTL II	Berliini 4	RTLII → Pro7 Simulcast	ZDF – Simulcast	X (ei jaettu)
K 51			RTLII – Simulcast	ORB – Simulcast	X
K 56	RTL	Berliini 5	RTL	TV – Bouquet	Eurosport/Viva/DSF/9Live

Selitykset: Kanavien K 05, K 25, K 33, K 39, K 44 ja K 56 operaattori on T-Systems. Kanavat K 07 ja K 27 on osoitettu RBB:lle, mutta T-Systems toimii käytännössä operaattorina niissä. RegTP ei ole toistaiseksi jakanut lainkaan kanavaa K 47 Puolan kanssa syntyneiden koordinoitongelmien vuoksi. Kunkin lähetystoiminnan harjoittajan kunakin ajankohtana välittämät analogiset lähetykset on kursivoitu.

⁽²⁶⁾ RegTP:n virallinen lehti nro 23/2002, säädös nro 36/2002, s. 1695. Koko Berliinin ja Potsdamin kattamalla alueella lähetettävä kanava 33 määriteltiin liittovaltion kattavaan palveluun sisältyväksi vähimmäispalveluksi, jonka tarjoaminen aloitettaisiin 28. helmikuuta 2003.

⁽²⁷⁾ RegTP:n virallinen lehti nro 23/2002, säädös nro 36/2002, s. 1695, II Yleistä.

⁽²⁸⁾ Berliinin virallinen lehti, s. 3538, ja Brandenburgin virallinen lehti/liite, s. 1099.

⁽²⁹⁾ Staatsvertrag über den Rundfunk im vereinten Deutschland (Rundfunkstaatsvertrag – RStV), tehty 31. elokuuta 1991, 1. heinäkuuta 2002 päivätty toisinto (GVBl, s. 162).

(17) Yleisradiolähetyskapasiteettiin sisältyi kaiken kaikkiaan seitsemän multipleksiä. Nämä jaettiin seuraavasti: julkisoikeudellisille yleisradioyhtiöille (ARD ja ZDF) kolme kokonaista multipleksiä (K 07, K 27 ja K 33) ja yksi ohjelmapaikka neljännessä multipleksissä (K 05); FAB:lle (*Fernsehen aus Berlin*) ja BBC Worldille, jotka harjoittivat lähetystoimintaa jo analogisessa verkossa, kaksi ohjelmapaikkaa neljännessä multipleksissä; yksityisille RTL- (K 25) ja ProSiebenSat.1-konserneille (K 44) kummallekin kokonainen multipleksi. Kaikki ohjelmapaikat jaettiin Mabbin päätöksellä ilman avointa jakomenettelyä. Loppu lähetyskapasiteetti jaetaan 8 päivänä toukokuuta 2002 tehdyn päätöksen mukaisesti tarjouskilpailun perusteella ohjelmapaikoittain⁽³⁰⁾. Koska sopivia hakijoita ei ollut riittävästi, loput ohjelmapaikat jaettiin aluksi ilman tarjouskilpailua vuoden ajaksi seuraaville lähetysyhtiöille⁽³¹⁾: Eurosport, Viva Plus, Deutsches Sportfernsehen (DSF) ja SWR. Näiden yritysten osallistuttua 16 päivänä huhtikuuta 2004 järjestettyyn toiseen avoimeen tarjouskilpailuun⁽³²⁾ kyseisiä ohjelmapaikoja koskevien toimilupien voimassaoloaika pidennettiin viiteen vuoteen. Jäljelle jäävä lähetyskapasiteetti (K 39) varattiin muille käyttötavoille, erityisesti mobiilitelevisiolähetysten (DVB-H) testaukseen.

Siirtymisprosessin vaiheet

(18) Siirtymisen käytännön toteutuksen osalta on aiheellista mainita elokuussa 1997 aloitettu DVB-T-pilottihanke, jossa DTAG testasi yhteistyössä Mabbin ja SFB:n kanssa DVB-T-verkon käyttöä Berlin-Brandenburgissa. Siirtymisen ensimmäinen vaihe alkoi 1 päivänä marraskuuta 2002 tavanomaisilla toiminnoilla, joista voidaan mainita erityisesti kaksi digitaalista multipleksiä (K 05 ja K 44), jotka asetettiin T-Systemsin käyttöön. DVB-T-lähetykset laajenivat huomattavasti 28 päivänä helmikuuta 2003, kun valtakunnallisten yksityisten tv-kanavien analogiset lähetykset lopetettiin (siirtymisen toinen vaihe). Kyseisten kanavien lähettäminen siirrettiin vain neljän kuukauden pituisen rinnakkaislähetysten (*simulcast*) jakson jälkeen kokonaan maanpäälliseen digitaaliverkkoon. Kaikkien muiden lähetystoiminnan harjoittajien analogiset maanpäälliset lähetykset lopetettiin 4 päivänä elokuuta 2003.

B. TUEN KUVAUS

(19) Muodollinen tutkintamenettely koskee taloudellista avustusta, jonka Mabb on myöntänyt tukeakseen siirtymistä analogisista digitaalisiin televisiolähetysiin. Avustuksen oikeusperustan muodostavat yleisradiolähetyskoskevan valtiosopimuksen 40 § (1 momentin 2 alamomentti) ja viestintäpalveluita koskevan valtiosopimuksen 8 § (1 momentin 8 alamomentti). Niiden mukaan osavaltioiden viestintäviranomaisten eli tässä tapauksessa Mabbin tehtävänä on tukea omilla lupamaksutulollaan muun muassa yleisradiopalveluissa käytettävän teknisen infra-

struktuurin kehittämistä ja uudenlaiseen lähetystekniikkaan liittyviä hankkeita. Mabb sovelsi tätä oikeusperustaa antaessaan edellä mainitun DVB-T-asetuksen ja tehdesään siirtymistä koskevan sopimuksen julkisoikeudellisten yleisradioyhtiöiden ja yksityisten lähetysyhtiöiden ProSiebenSat.1:n ja RTL:n kanssa.

(20) Saksan mukaan avustuksen päätarkoituksena on varmistaa media-alan moniarvoisuus jatkuvasti yhdenmukaistuvassa ympäristössä, turvata digitaalilähetysjärjestelmien infrastruktuureihin kohdistuva kilpailu, käyttää taajuuksia tehokkaasti sekä kehittää uusia palveluita ja käyttötapoja.

(21) Mabb teki yksityisten ProSiebenSat.1- ja RTL-konsernien kanssa sopimukset, jonka mukaan avustuksen pääperiaatteet ovat seuraavat⁽³³⁾:

a) Mabb asettaa molempien konsernien käyttöön seitsemän vuoden ajaksi multipleksin, jossa on neljä ohjelmapaikkaa.

b) Konsernit sitoutuvat lähettämään tärkeimmät televisiokanavansa 1 päivästä maaliskuuta 2003 viiden vuoden ajan maanpäällisinä digitaalilähetysinä todellisesta peittoalueesta riippumatta.

c) Mabb myöntää molemmille konserneille avustuksen maanpäällisten digitaalilähetysten lähetyskustannusten kattamiseksi. RTL:n vuotuinen avustusmäärä on 265 000 euroa eli 66 250 euroa ohjelmapaikkaa kohden. ProSiebenSat.1:n vuotuinen avustusmäärä on 330 000 euroa eli 82 500 euroa ohjelmapaikkaa kohden. Avustusten maksaminen alkaa 1 päivänä maaliskuuta 2003 ja jatkuu viiden vuoden ajan. Jos verkkooperaattorin konserneille laskemat lähetyskustannukset nousevat tai alenevat, Mabbin osuus erotuksesta eli kustannusten noususta tai laskusta on yleensä 50 prosenttia.

d) ProSiebenSat.1-konsernin kanssa käydyissä sopimusneuvotteluissa otettiin huomioon myös peittoala⁽³⁴⁾. Vuotuinen 330 000 euron avustus alennetaan kahden ensimmäisen avustusvuoden jälkeisille kolmelle vuodelle 250 000 euron vuotta kohden, jos maanpäällisten digitaalilähetysten peittoala kattaa vastaanottoalueella yli 200 000 kotitaloutta.

⁽³⁰⁾ Berliinin virallinen lehti nro 25, 24.5.2002, s. 1875.

⁽³¹⁾ Tästä menettelystä säädetään viestintäpalveluita koskevan valtiosopimuksen 28 §:n 5 momentissa. Ks. esimerkiksi DSF:n ja Mabbin välinen sopimus. Lisäksi 9live-kanavan lähettäminen samassa multipleksissä (K 56) perustuu T-Systemsin aloitteesta järjestettyyn koikeluhankkeeseen.

⁽³²⁾ Berliinin virallinen lehti, 16. huhtikuuta 2004.

⁽³³⁾ RTL-konsernin kanssa tehty sopimus allekirjoitettiin 3. kesäkuuta 2003 ja ProSiebenSat.1:n sopimus 4. joulukuuta 2003.

⁽³⁴⁾ Liittohallituksen mukaan ProSiebenSat.1:n lähetyskustannukset ovat korkeammat kuin RTL:n T-Systemsilta 24. toukokuuta 2005 saadut luvut osoittavat kuitenkin, että ProSiebenSat.1:n multipleksin lähetyskustannukset olivat vuosina 2003 ja 2004 RTL:n multipleksin kustannuksia alhaisemmat.

- (22) Saksan toimittamien tietojen mukaan avustusten osuus konsernien verkko-operaattorille suorittamista maksuista on noin kolmasosa. Avustusten laskentaperusteena on, että konsernien multipleksistä verkko-operaattorille suorittama maksu on yhtä suuri kuin analogisesta kanavasta aiemmin suoritettu maksu. Kolmasosaa digitaalilähetysten kustannuksista vastaava avustussumma perustuu siihen, että multipleksin lähettäminen on noin 50 prosenttia kalliimpaa kuin analogisen kanavan lähettäminen. Komissio korostaa kuitenkin, että laskelmissa on otettava huomioon se, että multipleksin lähetyskapasiteetti on analogiseen kanavaan verrattuna nelinkertainen eli siinä on yhden ohjelmapaikan sijaan neljä ohjelmapaikkaa.
- (23) Mabb teki sisällöltään vastaavanlaiset sopimukset myös FAB:n ja BBC Worldin kanssa, sillä nämä harjoittivat jo ennen siirtymistä lähetystoimintaa analogisessa maanpäällisessä verkossa ja niillä oli sen vuoksi oikeus yhteen ohjelmapaikkaan DVB-T-verkossa⁽³⁵⁾. Mabb maksaa myös näille lähetystoiminnan harjoittajille viiden vuoden ajan lähetyskustannukset kattavaa avustusta. Avustus kattaa noin kolmasosan verkko-operaattorille suoritettavasta maksusta. Avustussumma lasketaan verkko-operaattorin laskuttaman määrän perusteella. Avustus voi kuitenkin olla korkeintaan 68 167 euroa vuotta kohden.
- (24) Niille lähetystoiminnan harjoittajille, jotka eivät toimineet maanpäällisessä verkossa ennen siirtymistä ja joita olivat Eurosport, Viva plus ja DSF, Mabb tarjosi jälleen erityyppistä sopimusta⁽³⁶⁾. Ohjelmapaikat asetettiin näiden lähetystoiminnan harjoittajien käyttöön vain vuoden ajaksi 1 päivästä elokuuta 2003. Mabb myönsi kullekin lähetystoiminnan harjoittajalle kyseisen jakson ajaksi 65 000 euron avustuksen. Jos verkko-operaattorin lähetyskustannukset ja sen myötä myös lähetystoiminnan harjoittajien operaattorille suorittamat maksut alenevat, avustussummaa alennetaan vastaavalla määrällä. Sopimuksessa ei ole avustuksen korottamista koskevia määräyksiä. Mabbin järjestettyä 16 päivänä huhtikuuta 2004 toisen ohjelmapaikkoja koskevan tarjouskilpailun DVB-T-toimilupien ja avustuksen kesto pidennettiin viiteen vuoteen.
- (25) Kannanotossaan menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen liittohallitus totesi, että kyseisten yksityisten lähetysyhtiöiden ohjelmapaikkoja tuettiin tuolloin vuosittain noin 60 000 euron avustuksella. RTL- ja ProSiebenSat.1-konsernien tapauksessa tämä vastaa noin 240 000 euron vuotuista kokonaisavustusta konsernia kohden. Liittohallitus oikaisi kuitenkin aiemmin esittämäänsä tietoja vastauksessaan myöhempään tietopyyntöön. Julkinen avustus vastaa todellisuudessa kunkin lähetyspalveluiden tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen mukaista määrää. Mabb tuki yksityisiä lähetysyhtiöitä ensimmäisen täyden avustusvuoden aikana seuraavasti: ProSiebenSat.1-konserni 330 000 euroa, RTL 265 000 euroa, FAB ja BBC World kukin 68 167 euroa sekä DSF, Eurosport ja Viva Plus kukin 65 000 euroa. Näiden tietojen perusteella laskettuna Mabbin yksityisille lähetysyhtiöille maksama kokonaisavustussumma oli noin 4 miljoonaa euroa. Mabb on maksanut tähän mennessä jo noin puolet tästä summasta.
- (26) Mabbin ja kunkin lähetysyhtiön välisen sopimuksen mukaisesti lähetysyhtiöt suorittavat verkko-operaattorille maksun ohjelmakanaviensa lähettämisestä DVB-T-verkossa. Mabbin ohjelmapaikoista järjestämien alkuperäisten tarjouskilpailujen (A.6.) mukaan maksujen sääntely kuuluu RegTP:n vastuulle⁽³⁷⁾. Toisaalta 22 päivänä kesäkuuta 2004 säädetyin liittovaltion telelain (jäljempänä 'TKG') 10–13 §:n mukaisesti RegTP voi toteuttaa maksujen sääntelytoimenpiteitä vasta sen jälkeen, kun verkko-operaattorin on vahvistettu käyttävän huomattavaa markkinavoimaa. RegTP ei kuitenkaan ole vielä rajannut DVB-T-verkon osalta merkityksellisiä markkinoita eikä sen vuoksi ole myöskään vahvistanut maksujen sääntelyn edellyttämää huomattavaa markkinavoimaa.
- (27) Jos verkko-operaattorin vahvistetaan TKG:n 30–33 §:n mukaisesti käyttävän huomattavaa markkinavoimaa, maksujen sääntelyssä on noudatettava tehokkaan palvelutarjonnan kustannusten huomioon ottamisen periaatetta. T-Systems on ilmoittanut noudattavansa hinnoittelussaan tätä periaatetta, vaikka sillä ei ole siihen vielä oikeudellista velvoitetta.
- (28) Mabb rahoittaa yksityisten lähetyspalveluiden tarjoajien lähetyskustannusten kattamiseen myönnettävät avustukset omista budjettivaroistaan. Pääosa Mabbin budjettivaroista on peräisin sille kuuluvasta 2 prosentin osuudesta Berlin-Brandenburgin alueen lupamaksutuloista (yleisradiolähetysmaksu koskevan valtiosopimuksen 40 § ja viestintäpalveluita koskevan valtiosopimuksen 15 §).

⁽³⁵⁾ FAB:n kanssa tehdyt sopimukset allekirjoitettiin 2. kesäkuuta ja 22. elokuuta 2003 ja BBC Worldin kanssa tehty sopimus 2. joulukuuta 2003.

⁽³⁶⁾ 9live-kanavan lähettäminen samassa multipleksissä perustuu T-Systemsin aloitteesta ja Mabbin suostumuksella järjestettyyn kokeiluhankkeeseen. Mabb ei toistaiseksi ole asettanut virallisesti 9live:n käyttöön lähetyskapasiteettia eikä myöntänyt sille tukea.

⁽³⁷⁾ Berliinin virallinen lehti nro 25, 24. toukokuuta 2002, s. 1875, ja 16. huhtikuuta 2004.

(29) Mabb myöntää kyseistä avustusta vain yksityisille lähetysyhtiöille. Julkisoikeudelliset yleisradioyhtiöt rahoittavat DVB-T-lähetysten aloittamisen niille kuuluvasta lupamaksutulojen osuudesta. KEF:n raporttien mukaan ARD käytti vuosina 2001–2004 valtakunnallisesti yhteensä 43,9 miljoonaa euroa DVB-T-lähetystoimintaan ja ZDF 35,6 miljoonaa euroa⁽³⁸⁾. KEF:n raporteissa ei anneta tietoja kustannusten alueellisesta jakautumisesta. Voidaan kuitenkin päätellä, että huomattava osa kyseisistä varoista käytettiin DVB-T-lähetysten aloittamiseen Berlin-Brandenburgissa, sillä kyse oli Saksan ensimmäisestä ja tarkastelujakson pitkäkestoisimmasta DVB-T-hankkeesta. DVB-T-lähetysten aloittamista Berlin-Brandenburgissa 1 päivänä marraskuuta 2002 seurasi ensiksi niiden aloittaminen Nordrhein-Westfalenissa, kuitenkin vasta 24 päivänä toukokuuta 2004, ja sen jälkeen Reinin ja Mainin laaksojen alueella ja Pohjois-Saksassa vuoden 2004 jälkipuoliskolla.

C. SYYT MUODOLLISEN TUTKINTAMENETTELYN ALOITTAMISEEN

(30) Menettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä todetaan aluksi, että kyseinen toimenpide näyttää täyttävän kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan edellytykset ja voidaan sen vuoksi katsoa valtiontueksi. Komission päätöksessä erotetaan toisistaan kaksi potentiaalista edunsaajatyyppejä: yksityiset lähetysyhtiöt välittömänä tuensaajina ja verkko-operaattori T-Systems välillisenä tuensaajana.

(31) Komissio epäilee päätöksessään lisäksi, onko kyse perustamissopimuksen mukaisesta tuesta. Tuki ei näytä täyttävän 87 artiklan 2 kohdan eikä 87 artiklan 3 kohdan edellytyksiä poikkeuksen myöntämiseksi valtiontukia koskevasta yleisestä kiellosta. Komissio pitää erityisen ongelmallisena sitä, että tuki vaikuttaa rikkovan yksittäiseen tekniikkaan sitoutumattomuuden vaatimusta. Komissiolla ei ole päätöksen mukaan varmuutta myöskään siitä, voidaanko tuki katsoa korvaukseksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta.

(32) Komissio päätti aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn myös antaakseen Saksalle ja asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää huomautuksia komission kyseisestä toimenpiteestä laatimasta alustavasta arvioinnista ja toimittaa komissiolle asian kannalta merkityksellisiä tietoja.

III ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(33) NSAB esitti kaksi kannanottoa, joissa se antoi yleisesti tukensa menettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä esitetyille näkemyksille. Myös NSAB katsoi, että toimenpiteessä oli kyse valtiontuesta, johon ei voida soveltaa perustamissopimuksessa määrättyjä poikkeuksia. NSAB korosti erityisesti toimenpiteen ristiriitaisuutta yksittäiseen tekniikkaan sitoutumattomuuden periaatteen kanssa ja T-Systemsille välillisesti saaman edun kielteisiä

kilpailuvaikutuksia kaapeli- ja satelliittiverkko-operaattoreihin nähden.

(34) ProSiebenSat.1 korosti kannanotossaan, että avustuksella on suuri vaikutus yrityksille digitaalilähetysten aloittamisen onnistumiseen. Jos ProSiebenSat.1:lle ei olisi myönnetty avustusta, se olisi harkinnut maanpäällisten lähetysten lopettamista Berlin-Brandenburgissa ilman korvaavaa lähetystoimintaa. Digitaalilähetyksiin siirtymiseen liittyy lisäksi riski, että maanpäällisten lähetysten peittoalue supistuu yhtäkkiä, mikä vaikuttaisi kielteisesti kaupallisten lähetysyhtiöiden mainostuloihin. ProSiebenSat.1 painotti lisäksi sitä, että suurten yksityisten konsernien osallistuminen siirtymisprosessiin julkisoikeudellisten yleisradioyhtiöiden ohella oli välttämätöntä, jotta siirtymiselle saataisiin riittävän laaja hyväksyntä kuluttajien keskuudessa. ProSiebenSat.1:n mukaan avustuksesta saatu etu hyödytti myös muita osapuolia T-Systemsille suoritettujen lähetyksien maksun myötä. ProSiebenSat.1 totesi kannanotossaan lopuksi, että Mabb in myöntämä avustus lieventää kilpailuetua, joka julkisoikeudellisille yleisradioyhtiöille koituu siitä, että niiden saatavilla on lupamaksutulojen myötä runsaasti rahoitusta DVB-T-lähetysten aloittamista varten.

(35) ECCA antoi kannanotossaan yleisesti tukensa menettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä esitetyille näkemyksille. ECCA korosti erityisesti sitä, että kyseinen toimenpide aiheuttaa haittaa muita lähetyksjärjestelmiä käyttäville operaattoreille, joiden ainoana rahoituslähteenä ovat pääomamarkkinat.

(36) Myös ESOA tuki huomautuksissaan menettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä esitettyä kantaa, jonka mukaan kyseinen toimenpide on perustamissopimuksen vastaista valtiontukea. ESOA huomautti lisäksi, että satelliitit muodostavat monessa suhteessa maanpäällisiä digitaalilähetyksiä edullisemmän ja markkinalähtöisemmän lähetysmuodon.

(37) DTAG:n mukaan on aiheellista epäillä, että Mabbilta saatu avustus on myönnetty valtion varoista ja on sen vuoksi katsottava tueksi. DTAG katsoi lisäksi, että T-Systems-yritystä ei voida katsoa välilliseksi edunsaajaksi. T-Systems sai DVB-T-lähetyksiin siirtymisestä markkinaehtoisen korvauksen ja oli saanut kyseisissä lähetyksissä tarvittavat taajuudet avoimessa ja läpinäkyvässä tarjouskilpailumenettelyssä. Avustus on lisäksi katsottava yksityisille lähetysyhtiöille maksettavaksi korvaukseksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamisesta. Kyseiset lähetysyhtiöt olivat luopuneet analogisista maanpäällisistä lähetyksistä siirtymään DVB-T-lähetyksiin. Tämä sulki pois myös mahdollisuuden, että T-Systems olisi saanut välillistä tukea. DTAG torjui huomautuksissaan lopuksi väitteen, että avustus vääristäisi kilpailua maanpäällisten lähetysten sekä kaapeli- ja satelliittilähetysten välillä, sillä kyseiset lähetyksjärjestelmät eivät ole kuluttajan kannalta korvaavia vaihtoehtoja.

⁽³⁸⁾ Yleisradioyhtiöiden rahoitustarpeiden määräytymisestä vastaavan komitean (*Kommission für die Ermittlung des Finanzbedarfs der Rundfunkanstalten*) 14. raportti, s. 99 ja 107.

- (38) Komissio toteaa, että muut huomautukset toimitettiin yhden kuukauden määräajan päätyttyä eivätkä asianomaiset osapuolet pyytäneet määräajan pidentämistä. Koska kyseiset huomautukset ovat kuitenkin helpottaneet kokonaisvaltaisen käsityksen saamista tarkasteltavana olevan toimenpiteen muodosta ja vaikutuksista, ne esitellään jäljempänä mahdollisimman avoimen käsittelyn varmistamiseksi. Kaikki huomautukset ja tiedot on toimitettu edelleen Saksalle kommentoitaviksi.
- (39) Saksan kaapelioperaattoreiden yhteenliittymä (*Deutsche Kabelverband*) totesi huomautuksissaan, että toimenpide merkitsi DVB-T-lähetysten yksipuolista tukemista julkisin varoin ja väärästi sen vuoksi vakavasti kilpailua keskenään kilpailevien verkkoinfrastruktuureiden välillä. DVB-T-verkon rakentamisesta ei koidu taloudellista riskiä verkkooperaattoreille, sillä yksityisten lähetysyhtiöiden osallistuminen verkon rahoittamiseen on varmistettu maksamalla niille avustusta. Saksan kaapelioperaattoreiden yhteenliittymä totesi lisäksi, että RegTP:n käynnistämän DVB-T-verkkoa koskevan tarjouskilpailun ja Mabbin käynnistämän kanavatoimilupia koskevan tarjouskilpailun ei voida katsoa sujuneen avoimin ja läpinäkyvin ehdoin. Yhteenliittymä epäili huomautuksissaan lisäksi, oliko avustuksen myöntäminen välttämätöntä, sillä siirtymiseen liittyi markkinatoimijoiden omia etunäkökohtia ja avustus olisi voitu korvata muilla vaihtoehdoilla. Yhteenliittymä totesi lopuksi, että avustuksen määrä ei ollut kohtuullinen, sillä sitä ei laskettu lähetystoiminnan harjoittajien todellisten kustannusten perusteella.
- (40) Myös ANGA otti huomautuksissaan esille avoimuuden puuttumisen verkkoa ja kanavatoimilupia koskevista tarjouskilpailuista. ANGA viittaa samoin verkkooperaattoreiden ja lähetysyhtiöiden omiin etunäkökohtiin maanpäällisiin digitaalilähetyksiin siirtymisessä. ANGA korosti lisäksi, että DVB-T-lähetysten nimenomaisena tarkoituksena oli kilpailla kaapelilähetyksen kanssa, ja kiisti väitteet, joiden mukaan DVB-T-lähetysten aloittamista voitaisiin perustella mielipiteiden moninaisuuden varmistamisella ja sosiaalipoliittisilla syillä. ANGA väitti lopuksi, että asiakasmaksujen veloittaminen olisi ollut varteenotettava vaihtoehto avustuksen myöntämiselle.
- (41) Kabel BW totesi huomautuksissaan, että Mabbin myöntämä avustus DVB-T-lähetysten aloittamiseen väärästi kilpailua satelliitti- ja kaapelipalveluihin nähden. Kabel BW pyrki osoittamaan analyttisen kustannusmallin perusteella, että avustuksen myöntäminen DVB-T-verkon rakentamiseen Berlin-Brandenburgissa ei olisi välttämätöntä, sillä verkkooperaattoreille kertyvät maksut riittäisivät kattamaan maanpäällisten digitaalilähetysten kustannukset. Kabel BW katsoi, että Mabbin myöntämän avustuksen muodossa maksettava korvaus ei olisi välttämätön edes siinä tapauksessa, että DVB-T-verkon rakentaminen katsottaisiin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi.
- bin myöntämät varat eivät ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Kyse ei ensiksikään ollut valtion varoista, sillä varat eivät olleet valtion määräysvallassa vaan Mabb päätti itsenäisesti niiden käytöstä. Kyseistä avustusta ei myöskään myönnetty tietyille edunsaajille. Sekä välittömien edunsaajien eli yksityisten lähetysyhtiöiden että välillisten edunsaajien eli verkko-operaattorin tapauksessa avustus myönnettiin avoimien ja läpinäkyvien tarjouskilpailumenettelyiden tuloksena. Sen vuoksi on poissuljettua, että avustuksella olisi suosittu tiettyä yritystä. Saksan mukaan avustus ei myöskään väärästi kilpailua. Digitaalilähetysten aloittaminen lisää lähetyspalveluiden tarjoajien välistä kilpailua, sillä saataville tulee lisää kanavakapasiteettia. Verkkooperaattoreiden tapauksessa eri lähetysjärjestelmät eivät ole riittävässä määrin toisensa korvaavia vaihtoehtoja, mikä olisi edellytyksenä sille, että kilpailu vääristyisi.
- (43) Vaikka komissio päättäisi katsoa tarkasteltavana olevan toimenpiteen valtiontueksi, liittohallitus väittää, että tuki täyttäisi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c tai d alakohdan taikka 86 artiklan 2 kohdan edellytykset.
- (44) Toimenpide edistää 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti televisiolähetystoiminnan kehitystä, sillä DVB-T-lähetysten aloittaminen mahdollistaa televisiolähetystoiminnan harjoittajien määrän lisäämistä ja uusien palveluiden kehittämisen (esimerkiksi interaktiiviset tv-palvelut sekä vastaanotto liikkuviin tai kannettaviin päätelaitteisiin). Lisäksi toimenpide tukee media-alan moninaisuutta, kilpailua eri digitaalilähetysjärjestelmien välillä ja taajuuksien tehokasta käyttöä. Saksa väitti lisäksi, että tarkasteltavana oleva avustus on välttämätön ja määrällään kohtuullinen, sillä markkinavoimat eivät olisi kyenneet toteuttamaan siirtymistä yksin, ja avustuksessa on kyse suhteellisen vähäisestä käynnistysvaiheen rahoituksesta.
- (45) Saksa väitti, että toimenpidettä voidaan perustella sillä, että kyse on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesta tuesta kulttuurin edistämiseen. Avustus edistää moniarvoisen lähetysjärjestelmän luomista ja kuuluu siten jäsenvaltioiden käyttämän toimivallan piiriin kulttuurin alalla.
- (46) Saksa väitti lopuksi, että televisiokanavien lähettämisessä DVB-T-verkossa on kyse yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta ja tuki voitaisiin sen vuoksi hyväksyä perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla. Mabbin kanssa kapasiteetin jakamisesta ja avustuksesta tehdyn sopimuksen mukaisesti yksityisille lähetysyhtiöille annettiin tehtäväksi osallistuminen digitaalilähetyksiin siirtymiseen ja kanavien lähettämiseen maanpäällisessä digitaaliverkossa. Yksityiset lähetysyhtiöt eivät olisi olleet ilman avustusta valmiit harjoittamaan lähetystoimintaa DVB-T-verkossa, mikä olisi vaarantanut tämän lähetysjärjestelmän elinkelpoisuuden, jonka säilyttäminen on yleisen edun mukaista.

IV SAKSAN HUOMAUTUKSET

- (42) Saksa totesi menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä esittämässään huomautuksissa katsovansa, että Mab-

- (47) Asianomaisten huomautuksiin antamassaan vastauksessa Saksa korosti, että sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽³⁹⁾ mukaisessa infrastruktuurien sääntelyssä lähdetään siitä, että kaapeli- ja satelliitti-infrastruktuurit sekä maanpäälliset infrastruktuurit kuuluvat eri markkinoille. Kaapeli- ja satelliitti-verkko-operaattorit eivät toistaiseksi ole kyenneet osoittamaan, että digitaalilähetyksen aloittaminen Berlin-Brandenburgissa olisi aiheuttanut käytännössä haittaa kaapeli- ja satelliittitoiminnalle. Yksikään lähetyssihtiö ei tähän mennessä ole luopunut satelliittilähetystoiminnasta Mabbin DVB-T-lähetystoiminnan hyväksi myöntämän avustuksen vuoksi. Liittohallitus totesi kuitenkin, että toimenpiteen tarkoituksena oli saada aikaan tehokasta infrastruktuuripohjaista kilpailua, jolla odotetaan olevan vastaavia myönteisiä vaikutuksia kuin laajakaistasektorilla.
- (48) Asianomaisten lisähuomautuksiin antamassaan vastauksessa Saksa kiisti erityisesti väitteen, jonka mukaan olisi aihetta epäillä, oliko taajuuksien jakaminen toteutettu avoimesti ja läpinäkyvästi. Saksa kyseenalaisti myös väitteen, jonka mukaan kaapeliverkko-operaattoreiden toimittamat asiakasluvat osoittaisivat, että DVB-T-lähetyksen aloittaminen rajoittaa kilpailua suhteessa kaapeliverkko-operaattoreihin. Saksa korosti tältä osin kaapeliverkko-operaattoreiden vahvaa kilpailuasemaa.

V OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

V.1. Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki

- (49) Komissio on tutkinut, voidaanko toimenpide katsoa perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. Kyseisen kohdan mukaisesti ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.

Valtion varat

- (50) Komissio vahvistaa menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että valtion nimeämien tai perustamien yksityisten tai julkisten laitosten myöntämät edut kuuluvat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ⁽⁴⁰⁾. Komissio toteaa päätöksessään lisäksi, että Mabb voidaan katsoa tällaiseksi valtion nimittämäksi tai perustamaksi julkiseksi laitokseksi, joka hoitaa julkista

tehtävää, ja että kyseisen laitoksen suorittamat maksut olisi katsottava perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi valtion varoiksi ⁽⁴¹⁾.

- (51) Saksan mukaan toimenpiteeseen voidaan katsoa liittyvän valtion varoja vain siinä tapauksessa, että se rasittaa valtion talousarviota. Koska tarkasteltavana oleva rahoitus ei rasita Berliinin ja Brandenburgin osavaltioiden talousarviota vaan rahoitetaan lupamaksuista kertyvin varoin, avustusta ei rahoiteta valtion varoin. Mabb päättää omalla vastuullaan ja valtiosta riippumattoman organisaatorakenteensa mukaan, mitkä käytännön toimenpiteet ovat välttämättömiä digitaalilähetyksiin siirtymisen tukemiseksi. Valtiolla ei sen vuoksi ole suoraa vaikutusvaltaa Mabbin päätöksiin.
- (52) Komission näkemyksen mukaan Mabbin suorittamat maksut on myönnetty välillisesti valtion varoista ja niiden on katsottava kuuluvan valtion vastuualueeseen. Kyseiset maksut rahoitetaan Mabbin talousarviovaroista. Saksassa suoritettavat lupamaksut on katsottava valtion varoiksi siitä hetkestä lähtien, kun ne sisällytetään Mabbin talousarvioon, riippumatta siitä, katsotaanko Saksan lupamaksut, joista kertyvin varoin Mabbin toiminta rahoitetaan, valtion varoiksi vai ei. Se seikka, että kyseiset varat kerätään yksityisiltä, kuten Saksa väittää, ei ole ristiriidassa sen toteamisen kanssa, että Mabbin talousarviovarat on katsottava valtion varoiksi. Vastaavasti yksityishenkilöiltä kannetut verot katsotaan valtion varoiksi, kun verojen kantaja ja perijä on valtio. Kustannukset, joita Mabbille aiheutuu edun myöntämisestä, rasittavat epäilemättä nimenomaan Mabbin talousarviota.
- (53) Mabb on lisäksi julkinen laitos, joka on perustettu Berliinin ja Brandenburgin osavaltioiden välisellä viestintäpalveluita koskevalla valtiosopimuksella. Sopimuksessa vahvistetaan Mabbin organisaatorakenne ja annetaan sen vastuulle monia yleisradiolähetystoimintaan ja taajuuksien hallintaan liittyviä julkisia tehtäviä. Mabb kuuluu Brandenburgin ja Berliinin osavaltioiden hallituksen oikeudellisen valvonnan piiriin ⁽⁴²⁾ ja sen varainhoidon valvonta on Berliinin tilintarkastustuomioistuimen vastuulla ⁽⁴³⁾. Tämän asian kannalta merkityksellisestä julkisesta tehtävästä määrätään viestintäpalveluita ja yleisradiolähetyksiä koskevissa valtiosopimuksissa, joiden mukaan Mabbin tehtävänä on teknisen lähetysinfrastruktuurin kehittäminen ja uuteen lähetystekniikkaan liittyvien hankkeiden tukeminen ⁽⁴⁴⁾. Digitaalilähetyksen aloittamisen alalla Mabbin tehtäviin kuuluu viestintäpalveluita koskevan

⁽³⁹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁰⁾ Ks. asia T-358/94, *Air France v. komissio*, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 12. joulukuuta 1996, Kok. 1996, s. II-2109, ja asia C-482/99, *Ranska v. komissio, Stardust Marine*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 16. toukokuuta 2002, Kok. 2002, s. I-4397.

⁽⁴¹⁾ Viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus, erityisesti 7 ja 8 §.

⁽⁴²⁾ Viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus, 18 §.

⁽⁴³⁾ Viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus, 17 §.

⁽⁴⁴⁾ Ks. johdanto-osan 19 kappale.

valtiosopimuksen mukaan digitaaliseen lähetyjärjestelmään siirtymisen valvonta ja valvonnassa mahdollisesti tarvittavien toimenpiteiden vahvistaminen asetukseen⁽⁴⁵⁾. Mabbilla on sen vuoksi valtuudet antaa maanpäällisten digitaalilähetystaajuuksien jakamista koskevia erityissäännöksiä. Se voi tehdä sopimuksia, joissa määrätään digitaalitekniikan ja kokonaisuohjelmatarjonnan kehittämistä⁽⁴⁶⁾. Mabb toimi näiden viestintäpalveluita koskevan valtiosopimuksen määräysten nojalla antaessaan 9 päivänä heinäkuuta 2001 DVB-T-asetuksen, tehdessään 13 päivänä helmikuuta 2002 siirtymistä koskevan sopimuksen useiden maanpäällisessä verkossa toimintaa harjoittavien lähetyshyhtiöiden kanssa ja tehdessään vuoden 2003 aikana DVB-T-toimilupia ja niihin liittyviä avustuksia koskevat sopimukset yksityisten lähetyshyhtiöiden kanssa. Komissio katsoo tämän vuoksi, että tarkasteltavana olevan toimenpiteen toteuttaja on valtio.

- (54) Yhteisön oikeudessa ei voida hyväksyä sitä, että valtiontukisäännöt voitaisiin kiertää pelkästään sillä, että luodaan riippumattomia laitoksia, joiden tehtävänä on tukien jakaminen⁽⁴⁷⁾. Vaikka viestintäpalveluita koskevassa valtiosopimuksessa sallitaan tietty määrä riippumattomuutta, Mabbille uskotut julkiset tehtävät määritellään siinä täsmällisesti eikä Mabbille jätetä juurikaan harkintavaltua talousarviovarojen käyttöön. Mabb in riippumattomuus ei sulje pois sitä, että sen toimintaa ja erityisesti varojen käyttöä säätelevät taloudellisten näkökohtien lisäksi myös poliittiset näkökohdat. Taloudellisten näkökohtien puuttumisesta tarkasteltavana olevassa tapauksessa on osoituksena esimerkiksi se, että Mabb ei saa välitöntä hyötyä myöntäessään rahoitusta avustuksina, joita ei tarvitse maksaa takaisin.

Taloudellinen hyöty

- (55) Menettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä todetaan, että toimenpide näyttää hyödyttävän kahta edunsaajaryhmää eli yksityisiä lähetyshyhtiöitä välittöminä edunsaajina ja DVB-T-verkossa toimintaa harjoittavaa T-Systemsiä välillisenä edunsaajana.
- (56) Lähetyshyhtiöiden tasolla Mabb in myöntämä rahoitus kattaa viiden vuoden pituisen jakson aikana osan kustannuksista, joita yksityisille lähetyshyhtiöille aiheutuu lähetysohjelmien harjoittamisesta DVB-T-verkossa. Avustus vapauttaa kyseiset yleisradioyhtiöt osittain niiden tavonmaisesti toimintakustannuksiin sisältyvistä menoista.
- (57) Saksa on väittänyt, että Mabb in myöntämä rahoitus on katsottava lähetyshyhtiöille maksettavaksi korvaukseksi siitä, että ne luopuvat aiemmista analogisen maanpäällisen verkon toimiluvista, eikä tuki sen vuoksi hyödytä niitä. Monet syyt puhuvat kuitenkin tätä väitettä vastaan.
- (58) Rahoituksessa ei ensiksikään oteta millään tavoin huomioon analogisen maanpäällisen verkon toimilupien jäljellä

olevaa voimassaoloaikaa. Rahoitusta myönnetään myös kanaville, joita ei ole lähetetty maanpäällisessä verkossa⁽⁴⁸⁾ tai joiden toimilupa umpeutui hieman ennen 28 päivänä helmikuuta 2003 toteutettua siirtymistä analogisista digitaalisiin lähetyksiin⁽⁴⁹⁾. Yksityisten lähetyshyhtiöiden kanssa tehtyjen sopimusten mukaan rahoitus liittyy joka tapauksessa yksinomaan kustannuksiin, jotka aiheutuvat lähetysohjelmien harjoittamisesta uudessa DVB-T-verkossa, eikä luopumiseen analogisen maanpäällisen verkon toimiluvista.

- (59) Koska siirtymissuunnitelmat laadittiin lisäksi useita vuosia sitten, Mabb olisi voinut rajata analogisen maanpäällisen verkon toimilupien voimassaolon siirtymisajankohtaan välttääkseen yksityisten lähetyshyhtiöiden mahdollisesti esittämät korvausvaatimukset. Tätä menettelyä on noudatettu esimerkiksi Baijerissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- (60) Lisäksi analogisessa maanpäällisessä verkossa toimintaa harjoittavat yksityiset lähetyshyhtiöt saivat jo ainakin osittaisen korvauksen analogisten lähetysten päättymisestä DVB-T-ohjelmapaikkojen muodossa. RTL-konserni ja ProSiebenSat.1 saivat itse asiassa enemmän DVB-T-ohjelmapaikkoja kuin niillä oli ollut aiemmin analogisessa maanpäällisessä verkossa.
- (61) Lähetyshyötyistä on lisäksi huomattava, että rahoitusta ei ole tarkoitettu tilapäiseksi avustukseksi, jolla helpotettaisiin toimintaa rinnakkaislähetysjaksolla (joka kesti yksityisten lähetyshyhtiöiden tapauksessa vain neljä kuukautta), vaan sitä maksetaan viiden vuoden ajan siirtymisen jälkeen. DVB-T-verkon ohjelmapaikkakohtaiset lähetyshyötyt ovat lisäksi *alhaisemmat* kuin analogisessa verkossa. Lähetyshyötyille koituu siis sen vuoksi kustannussäästöjä DVB-T-verkkoon siirtymisestä, vaikka ne eivät saisi lainkaan ohjelmapaikkakohtaisia avustuksia.
- (62) Verkon tasolla on saatu runsaasti viitteitä siitä, että verkko-operaattori T-Systems hyötyy välillisesti Mabb in avustuksesta⁽⁵⁰⁾. T-Systems voi olla Mabb in ja yksityisten lähetyshyhtiöiden välisten sopimusten (joiden olennainen osatekijä avustus on) perusteella varma siitä, että erityisesti Saksan molemmat suuret yksityiset lähetyshyhtiöt, joiden osuus Saksan televisiomainonnan kokonaistuloista on noin 90 prosenttia ja televisiokatsojista lähes 50 prosenttia⁽⁵¹⁾, käyttävät DVB-T-verkkoa viiden vuoden ajan. Varmuus Saksan yksityisten lähetyshyhtiöiden osallistumisesta on T-Systemseille erittäin tärkeä tulotae.

⁽⁴⁵⁾ Viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus, 46 §:n 3 momentti.

⁽⁴⁶⁾ Viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus, 46 §:n 4 momentti.

⁽⁴⁷⁾ Asia C-482/99, 23 kohta ja kyseisessä kohdassa mainitut viitteet.

⁽⁴⁸⁾ Tämä koskee esimerkiksi DSF:ää, Eurosportia ja Viva Plusia sekä Super RTL-, N24- ja Kabel 1 -kanavia, jotka kuuluvat analogisessa maanpäällisessä verkossa aiemmin toimintaa harjoittaneille lähetyshyhtiöille.

⁽⁴⁹⁾ RTL II:n toimilupa analogiseen maanpäälliseen verkkoon umpeutui 30. syyskuuta 2002 ja ProSiebenin 28. marraskuuta 2002.

⁽⁵⁰⁾ Vaikka RBB rakentaa osan DVB-T-verkosta (kaksi multipleksia), sitä ei voida katsoa edunsaajaksi, sillä kyseiset multipleksit ovat yksinomaan julkisoikeudellisten yleisradioyhtiöiden käytössä eivätkä nämä saa rahoitusta Mabbilta.

⁽⁵¹⁾ Media Perspektiven, *Basisdaten: Daten zur Mediensituation in Deutschland 2004*, s. 11 ja 18, AGF/GfK *Fernsehforschung und 1-Punkt Deutschland*, Nielsen Media Research.

(63) Verrattuna tilanteeseen, jossa avustuksia ei myönnetä, T-Systems voi lisäksi mahdollisesti veloittaa yksityisiltä lähetyshyönteiltä suurempia lähetyksmaksuja kuin tavanomaisissa markkinaolosuhteissa⁽⁵²⁾ eikä välttämättä joudu veloittamaan loppukäyttäjiltä DVB-T-verkon käytöstä maksuja (tilaajamaksuja) Alankomaiden ja Ruotsin tilannetta vastaavalla tavalla. On kuitenkin mahdotonta määrittää, missä määrin T-Systemsin nykyisin veloittamat, hintasääntelyn ulkopuolelle jäävät lähetyksmaksut ovat markkinahintoja korkeammat. Sen vuoksi ei voida myöskään määrittää hintaa, jonka yksityiset lähetyshyönteiset olisivat valmiit maksamaan ilman tukea, eikä vahvistaa, onko kyse valtion varojen siirrosta.

Kilpailun vääristyminen

Verkko- ja kanavatoimilupien jakaminen

(64) Saksa väittää, että toimenpide ei vääristä kilpailua, sillä se ei tuo yksityisille lähetyshyönteille eikä verkko-operaattori T-Systemsin valikoivaa etua, koska toimiluvat hankittiin avoimissa ja läpinäkyvissä tarjouskilpailumenettelyissä. Mikä tahansa lähetyshyönte tai verkko-operaattori olisi periaatteessa voinut hyötyä avustuksesta eikä toimenpidettä voida sen vuoksi katsoa valikoivaksi. Saksan mukaan toimenpiteen on erityisesti välillisten edunsaajien tapauksessa oltava valikoiva, jotta se voitaisiin katsoa tueksi.

(65) Komissiolla ei ole varmuutta siitä, oliko tarjouskilpailumenettely riittävä keino varmistaa, että Mabbin myöntämästä rahoituksesta saatava valikoiva taloudellinen etu olisi mahdollisimman pieni tai poistuisi kokonaan, ja voitiinko sen avulla välttää kilpailun vääristyminen.

(66) Lähetyshyönteiden tapauksessa suurin osa toimiluvista jaettiin todellisuudessa ilman tarjouskilpailumenettelyä. Yksityisille lähetyshyönteille oli varattu yhteensä 14 DVB-T-ohjelmapaikkaa, jotka kuuluivat Mabbin rahoituksen piiriin, ja näistä kymmenen Mabb jakoi ilman tarjouskilpailumenettelyä. Näiden ohjelmapaikkojen suora jakaminen perustui siihen, että kyseiset lähetyshyönteiset (RTL-konserni, ProSiebenSat.1, BBC World ja FAB) harjoittivat jo toimintaa analogisessa maanpäällisessä verkossa⁽⁵³⁾. Toisin kuin Saksa väittää, lähetyshyönteille ei järjestetty tarjouskilpailua, joka olisi mahdollisesti voinut estää valikoivan edun saamisen Mabbin myöntämästä avustuksesta.

⁽⁵²⁾ On syytä korostaa, että T-Systemsin DVB-T-verkkoon soveltamaa hinnoittelua ei säännellä, sillä RegTP ei ole vielä analysoinut yleisradiolähetykspalveluiden markkinoita sähköisten viestintäverkkojen ja -palveluiden uuden sääntelykehityksen puitteissa. Kyseiset markkinat muodostavat "markkinat 18": Televisio- ja radiotoiminnan lähetykspalvelut sisällön lähettämiseksi loppukäyttäjille. Komission suositus 2003/311/EY, 11. helmikuuta 2003.

⁽⁵³⁾ Viestintäpalveluita koskeva valtiosopimus, 6 a §.

(67) Mabb järjesti jäljelle jääneen, yksityisille lähetyshyönteille varatun lähetykskapasiteetin jakamiseksi tarjouskilpailut 8 päivänä toukokuuta 2002 ja 16 päivänä huhtikuuta 2004⁽⁵⁴⁾. Toimilupien jakaminen tarjouskilpailumenettelyssä on periaatteessa suoraa jakamista parempi vaihtoehto. Komissio katsoo kuitenkin monista eri syistä, että tarjouskilpailumenettely ei tarkasteltavana olevassa tapauksessa minimoinut tai poistanut Mabbin avustuksesta saatua taloudellista etua eikä sen vuoksi ollut riittävä keino estämään kilpailun vääristymistä. Kumpaankaan tarjouskilpailuun ei liittynyt sitovaa lupaa siitä, että Mabb myöntäisi rahoitusta lähetykskustannusten kattamiseen. Ensimmäisessä tarjouskilpailussa ilmoitettiin nimenomaisesti, että avustusten myöntäminen riippuisi verkon rakentamiseen liittyvistä ehdoista. Tarjouskilpailuissa ei myöskään viitattu millään tavoin mahdollisiin avustuksiin. Tarjousertelmissä ilmoitettiin ainoastaan, että vuotuiset lähetykskustannukset ohjelmapaikkaa kohden olisivat todennäköisesti 150 000–200 000 euroa. Komissio katsoo tämän vuoksi, että kumpikaan tarjouskilpailumenettely ei ollut riittävän avoin sen varmistamiseksi, että Mabbin rahoituksesta saatava etu otettaisiin riittävässä määrin huomioon lähetyshyönteiden tarjouksissa tai valikoiva etu voitaisiin poistaa⁽⁵⁵⁾.

(68) Verkkojen tasolla RegTP järjesti kaksi taajuuksien jakomenettelyä, joista ensimmäinen, 10 päivänä heinäkuuta 2002 aloitettu menettely koski kahdeksaa alueellista multipleksiä ja toinen 27 päivänä marraskuuta 2002 aloitettu menettely yhtä valtakunnallista multipleksiä⁽⁵⁶⁾. Komissio katsoo, että kyseiset menettelyt eivät olleet riittäviä T-Systemsin Mabbin avustuksesta mahdollisesti saaman taloudellisen edun poistamiseksi ja vääristivät sen vuoksi kilpailua:

a) Tarjouskilpailueritelmissä ei mainita rahoitustukea, jonka Mabb myöntäisi lähetyshyönteille DVB-T-verkon käyttöä varten. Myöskään avustuksen tarkkaa määrää ei vahvistettu tarjouskilpailujen käynnistämisen aikaan. Koska lähetyshyönteillä ei ollut varmuutta tuen saannista, ne eivät voineet tehdä toimiluvista korkeampia tai parempia tarjouksia. Saksan väitettä, jonka mukaan lähetyshyönteiset saivat tietoonsa Mabbin rahoitustukisuunnitelmat 13 päivänä helmikuuta 2002 allekirjoitetusta siirtymistä koskevasta sopimuksesta, ei voida hyväksyä. Siirtymistä koskevassa sopimuksessa ei ilmoitettu, millä tavalla Mabb rahoittaisi DVB-T-verkon rakentamista, eikä siinä viitattu myöskään mahdollisen avustuksen määrään.

⁽⁵⁴⁾ Ks. johdanto-osan 16 ja 17 kappale.

⁽⁵⁵⁾ Jos tarjouskilpailumenettely olisi kaikilta osin läpinäkyvä ja avoin, tarjouksen tekevien lähetyshyönteiden voitaisiin odottaa ottavan rahoituksesta saatavan hyödyn kokonaan tai osittain huomioon tekeväällä korkeamman tai paremman tarjouksen.

⁽⁵⁶⁾ Ks. johdanto-osan 13–15 kappale.

- b) T-Systems toimi operaattorina analogisessa maanpäällisessä verkossa, omisti sen ja oli osallistunut Berlin-Brandenburgissa aiemmin järjestettyyn DVB-T-pilotti-hankkeeseen, joten se oli etulyöntiasemassa tarjouksen tekemisessä markkinoiden uusiin tulokkaisiin nähden. Vaikka kilpailijat voivat vuokrata T-Systemsiltä osan maanpäällisestä infrastruktuurista DVB-T-verkon rakentamista varten, on katsottava, että T-Systems, joka oli koko Saksan alueella maanpäällisen verkon vakiintunut operaattori, oli etulyöntiasemassa markkinoiden uusiin tulokkaisiin verrattuna.
- c) T-Systems toimii operaattorina myös DVB-T-multipleksissä, jotka on virallisesti osoitettu alueelliselle julkisoikeudelliselle yleisradioyhtiölle RBB:lle. T-Systems sai tästä lisäetua toimimalla operaattorina RBB- ja ARD-ohjelmapaikkojen lähettämiseen varatussa osassa DVB-T-verkkoa. T-Systems hyötyi kilpailijoihinsa verrattuna mittakaava- ja tuotevariointieduista.
- d) Kuten johdanto-osan 15 kappaleessa todetaan, valtakunnallisten multipleksien jakamista koskevan RegTP-säädöksen mukaan valtakunnallisten palveluiden tarjoaminen olisi annettava yhden ja saman verkko-operaattorin tehtäväksi, mikä sulki käytännössä alueelliset tarjoajat menettelyn ulkopuolelle. Lisäksi kyseisen multipleksin taajuuksista ei ole vielä tarkkaa tietoa, mikä korostaa entisestään DVB-T-lähetysten aloittamiseen liittyviä epävarmuustekijöitä.
- (69) Verkkojen tasolla järjestetyille tarjouskilpailumenettelyille oli sen vuoksi ominaista erittäin epävarma tilanne, avoimuuden puuttuminen ja maanpäällisen verkon vakiintuneen operaattorin T-Systemsin vahva asema. Nämä seikat vaikeuttivat suuresti tarjouksen tekemistä verkon käytöstä muiden yritysten kuin maanpäällisen verkon vakiintuneen operaattorin T-Systemsin tapauksessa. T-Systems oli itse asiassa ainoa yritys, joka teki tarjouksen kyseisten multipleksien käytöstä. Saksa myönsi menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen antamassaan vastauksessa, että verkkojen tasolla toteutetut järjestelyt eivät olleet kaikilta osin markkinaehtojen mukaisia. Vastauksessa korostettiin T-Systemsin vahvaa asemaa aiemman televisiesitintämonopolin seuraajana⁽⁵⁷⁾. Koska T-Systems oli etulyöntiasemassa DVB-T-verkon käytön suhteen, se teki tarjouksen, joka ei mahdollisesti vastannut täysin verkon käytöstä saatavaa taloudellista etua. Sen vuoksi on katsottava, että tarjouskilpailumenettelyt eivät olleet riittävä keino poistamaan toimenpiteen valikoivuutta ja estämään kilpailun vääristymistä.
- (70) Vaikka T-Systems olisi tehnyt tarjouskilpailumenettelyssä tarjouksen, jossa olisi otettu huomioon kaikki tarjoaman saama välitön ja välillinen taloudellinen hyöty, se ei olisi muuttanut sitä tosiseikkaa, että toimenpiteeseen sisältyi alakohtaiseen tukeen liittyviä näkökohtia, joita käsitellään jäljempänä johdanto-osan 75–84 kappaleessa.
- Erot yksityisille lähetysyhtiöille myönnettyissä julkisissa avustuksissa*
- (71) Toimenpide vääristää kilpailua lähetysyhtiöiden tasolla, sillä avustuksen kattama osa lähetyskustannuksista ei ole yhtä suuri kaikkien yksityisten lähetysyhtiöiden tapauksessa. Toimenpiteen kattama osa vaihtelee 28 prosentista 50 prosenttiin DVB-T-ohjelmapaikkaa kohden⁽⁵⁸⁾. Toinen yksityisten lähetysyhtiöiden välistä kilpailua vääristävä seikka on se, että RTL ja ProSiebenSat.1 ovat saaneet DVB-T-verkosta enemmän tuettuja ohjelmapaikkoja kuin niillä oli ollut aiemmin analogisessa maanpäällisessä verkossa. FAB:llä ja BBC Worldilla kummallakin sitä vastoin on edelleen vain yksi maanpäällinen ohjelmapaikka, ja ne saavat sen vuoksi avustuksia vain yhtä ohjelmapaikkaa varten.
- (72) Yksityisille lähetysyhtiöille myönnettävän rahoituksen väliset erot vääristävät kilpailua, sillä kyseiset operaattorit toimivat samoilla merkityksellisillä markkinoilla eli maksuttomien televisiolähetysten markkinoilla. Komissio katsoo vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti, että maksulliset ja maksuttomat televisiolähetykset kuuluvat eri markkinoille⁽⁵⁹⁾. Tämä jako perustuu erityisesti eroihin lähetysyhtiön ja rahoituslähteen (esimerkiksi tilaajien tai mainosasiakkaiden) välisen liikesuhteen luonteessa ja eroihin rahoituksen luonteessa, sillä maksulliset televisiolähetykset rahoitetaan ennen kaikkea tilaajamaksuilla ja maksuttomat televisiolähetykset puolestaan valtiolta ja/tai mainonnasta saatavilla tuloilla⁽⁶⁰⁾. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa Mabbilta rahoitusta saavat yritykset kilpailevat erityisesti mainos- tai muista kaupallisista tuloista, sillä niiden toiminta perustuu kaupallisiin rahoituslähteisiin⁽⁶¹⁾.
- (73) Vaikka toimenpide vääristää tietyssä määrin kilpailua yksityisten lähetysyhtiöiden tapauksessa, toimenpide ei näytä aiheuttavan häittää julkisoikeudellisille yleisradioyhtiöille, jotka eivät tosin saa rahoitusta Mabbilta. Tämä perustuu siihen, että julkisoikeudellisten yleisradioyhtiöiden DVB-T-lähetykset rahoitetaan lupamaksuilla.
- ⁽⁵⁸⁾ Toimenpiteen kattama osa vaihtelee paitsi DVB-T-ohjelmapaikkaa kohden myönnetyn avustuksen absoluuttisten määrien välisten erojen vuoksi, myös T-Systemsin ohjelmapaikkaa kohden veloittamien lähetysmaksujen välisten erojen vuoksi.
- ⁽⁵⁹⁾ Ks. viimeisimmät päätökset asioissa *Telenor/Canal+/Canal Digital* (COMP/C.2/38.287, 29. joulukuuta 2003), *Newscorp/Telepiù* (COMP/M.2876, 2. huhtikuuta 2003), *BSkyB/Kirch Pay TV* (COMP/JV.37, 21. maaliskuuta 2000), *Telefonica Endemol* (COMP/M.1943, 11. heinäkuuta 2000) ja *TPS II* (COMP/JV.57, 30. huhtikuuta 2002).
- ⁽⁶⁰⁾ Euroopan komissio, kilpailun PO, *Market Definition in the Media Sector – Comparative Legal Analysis*, I osa, joulukuuta 2002, s. 73.
- ⁽⁶¹⁾ Tämä koskee myös BBC Worldia, joka ilmoittaa itse olevansa nimenomaan kaupalliseen rahoitukseen perustuva lähetystoiminnan harjoittaja.

⁽⁵⁷⁾ Liittohallituksen 24. syyskuuta 2004 päivätty vastaus, 1.3.2 kohta, s. 32 ("Der Umstieg hätte voraussichtlich [...] ohne jede finanzielle Förderung realisiert werden können, wenn im Bereich der Organisation des Sendernetzbetriebes voll marktconforme Bedingungen bestanden hätten.") ("T-Systems als Nachfolger des früheren Fernmeldemonopols").

Alakohtainen tuki

- (74) Komission näkemyksen mukaan tarkasteltavana oleva toimenpide on siltä osin valikoiva, että sen perusteella myönnetään rahoitusta T-Systemsin rakentamaa DVB-T-verkkoa käyttäville lähetyssyhtiöille, kun taas esimerkiksi muita lähetyssyhtiöitä käyttävät lähetyssyhtiöt eivät saa tukea. Kuten menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä vahvistetaan, toimenpide voidaan sen vuoksi katsoa alakohtaiseksi tueksi.
- (75) Lähetyssyhtiöiden tasolla alakohtaiset tuet voivat auttaa lähetyssyhtiöitä saavuttamaan suuremman katsojakunnan, mikä lisää niiden houkuttelevuutta mainosasiakkaiden keskuudessa muiden viestintä kustannuksella. Komissio on määritellyt sulautuma-asioita tarkastellessaan mainostilan ja -ajan ostamista joukkotiedotusvälineissä koskevat tuotemarkkinat ("media buying"), jotka kattavat laajan valikoiman eri viestimiä⁽⁶²⁾. Käsitteellä "media buying" tarkoitetaan ajan ja/tai tilan suunnittelua ja ostamista eri viestimissä, mukaan lukien televisio, radio, sanomalehdet, aikakauslehdet, ulkojulisteet ja Internet. DVB-T-verkossa välitettäviin televisiolähetyksiin myönnettävät alakohtaiset tuet voivat tämän perusteella vääristää kilpailua monilla viestintäsektoreilla.
- (76) Verkko-operaattoreiden tasolla toimenpide vääristää kilpailua kahdella tavalla. Tukkumarkkinoiden osalta DVB-T-verkko-operaattoreiden tukeminen mahdollistaa tavanomaisia markkinaehtoja korkeampien lähetyksmaksujen veloittamisen lähetyssyhtiöiltä. Mikä tärkeintä, vähittäismarkkinoilla valikoiva avustus ja kilpailevan lähetysteknologian "keinotekoinen" kehittäminen vaikuttavat katsojien valintapäätöksiin eri lähetyssyhtiöiden ja erityisesti DVB-T-, kaapeli- ja satelliittilähetyksien välillä.
- (77) Tutkiessaan kartelli- ja sulautuma-asioita komissio on tehnyt tapauskohtaisen päätöksen eri lähetyssyhtiöiden korvaavuudesta vähittäismarkkinoilla⁽⁶³⁾. Viime aikoina on kuitenkin ollut näkyvissä suuntaus lähetyssyhtiöiden luokittelemiseen yksiksi markkinoiksi lähetyssyhtiöiden riippumatta⁽⁶⁴⁾. Tämä johtuu muun muassa DVB-T-verkon käyttöönotosta, jonka myötä maanpäällinen lähetyssyhtiö on kasvanut, ja vastaanotintien, kuten satelliittiantennien tai multimediasovittimien hintojen alenemisestä, mikä on lieventänyt sitomisvaikutusta⁽⁶⁵⁾.
- (78) Saksassa kaikki kolme lähetyssyhtiötä tarjoavat suuren määrän maksuttomia televisiokanavia, mikä merkitsee tarjonnan tietyntasoisesta samankaltaisuutta. DVB-T-verkon tarjonta Berlin-Brandenburgissa on nykyisten yhteensä 28 kanavan perusteella lähes yhtä kattavaa kuin tarjonta analogisessa kaapeliverkossa (noin 34 kanavaa), joka on Berlin-Brandenburgin yleisin lähetyssyhtiö. DVB-T kattaa kaikki katsojamäärän ja mainostulojen perusteella tärkeimmät televisiokanavat⁽⁶⁶⁾. Myös satelliitti- ja kaapelioperaattoreiden tekemistä kanteluista voidaan päätellä, että lähetyssyhtiöt katsotaan korvaaviksi.
- (79) Berlin-Brandenburgin osalta on saatavilla myös empiirisiä tietoja eri lähetyssyhtiöiden korvaavuudesta ja erityisesti DVB-T-lähetyksien aloittamisen kilpailuvaikutuksesta kaapelilähetyksiin nähden. Berlin-Brandenburgista DVB-T-lähetyksiin siirtymisen aikana ja sen jälkeen kerätyt tiedot osoittavat, että maanpäällisten lähetyksien osuus on kasvanut siirtymisen jälkeen ja kaapelilähetykset on korvattu tietyssä määrin maanpäällisillä lähetyksillä. Siirtymisen aikana oli puolestaan yleisempää, että maanpäälliset lähetykset korvattiin kaapelilähetyksillä⁽⁶⁷⁾. Kuvio 1 osoittaa, että televisiolähetyksien maanpäällinen vastaanotto Berliinin ja Brandenburgin kotitalouksissa yleistyi huomattavasti vuosien 2004 ja 2005 välisenä aikana: 5,3 prosentista 11,4 prosenttiin.
- (80) Kaapelioperaattorit ovat lisäksi esittäneet tietoja, joiden mukaan niiden vaihtuvuusaste (sopimuksensa irtisanovien asiakkaiden osuus) on kasvanut huomattavasti digitaallilähetyksien aloittamisen jälkeen (ks. kuvio 2)⁽⁶⁸⁾. Kyselytutkimuksen mukaan syynä siihen, että katsojat ovat valinneet DVB-T-verkon kaapelin sijaan, on ennen kaikkea DVB-T-lähetyksien maksuttomuus, sillä kaapelivastaanotosta on suoritettava kuukausimaksu⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶²⁾ Sitomisvaikutuksella viitataan tilanteeseen, jossa kotitaloudet eivät ole valmiita investoimaan toiseen lähetyssyhtiöön, mikä vuoksi siirtyminen eri lähetyssyhtiöön on epätodennäköistä. Ks. komission päätös asiassa *MSG Media Service* (EYVL L 364, 31.12.1994, johdanto-osan 42 kappale).

⁽⁶³⁾ Berliinin ja Brandenburgin DVB-T-verkossa lähetettävien kanavien osuus katsojista oli vuonna 2004 yli 80 prosenttia ja koko Saksan televisiomainostuloista yli 90 prosenttia, ks. alaviite 51.

⁽⁶⁴⁾ Kaapeli-operaattorit hyötyivät lyhyellä aikavälillä katsojista, jotka halusivat jatkaa analogisten lähetyksien vastaanottoa. Kyse oli kuitenkin vain kertaluontoisesta vaikutuksesta, joka poistui digitaallilähetyksien aloittamisen jälkeen. Keskipitkällä aikavälillä kaapelioperaattorit ovat menettäneet asiakkaita maksuttomille DVB-T-lähetyksille.

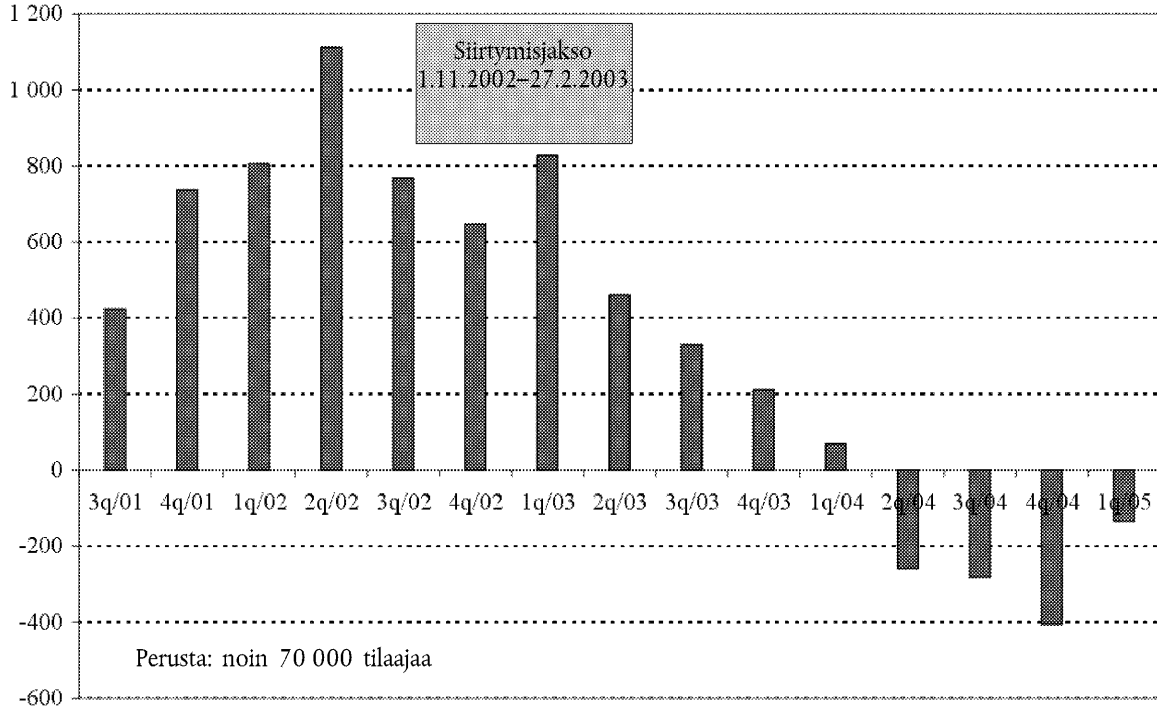
⁽⁶⁵⁾ Kaapeliasiakkaiden määrän laskusuuntaus, joka esitetään kuviossa 2, on nähtävissä myös muiden kaapelioperaattoreiden toimittamissa tiedoissa. Toiselta alueelliselta kaapelioperaattorilta saatujen tietojen mukaan absoluuttinen asiakasmäärä nousi vuoden 2003 toisella neljänneksellä huippuunsa, mutta on sen jälkeen (vuoden 2005 toiseen neljännekseen mennessä) laskenut tasaisesti yhteensä noin 7 prosenttia. Kolmannen Berliinissä ja Brandenburgissa toimivan kaapelioperaattorin mukaan vaihtuvuusaste nousi vuonna 2004 50 prosenttia verrattuna vuoteen 2003. Tämä kasvu johtuu kuitenkin ainakin osittain syyskuussa 2004 toteutetusta hinnankorotuksesta.

⁽⁶⁹⁾ Ks. "Berlin/Potsdam: Erste DVB-T-Region Deutschland", *Media Perspektiven*, 12/2003, s. 565.

Taulukko 2

Berliinissä toimivan alueellisen kaapelioperaattorin nettoasiakasmäärän muutos

Nettoasiakasmäärän muutos

(81) Yksikään lähetyssihtiö ei ole luopunut satelliitti- tai kaapelilähetyksistä sen jälkeen, kun DVB-T-lähetykset aloitettiin Berlin-Brandenburgissa. Tämä on Saksan mukaan osoitus siitä, että eri järjestelmät eivät ole keskenään korvaavia vaihtoehtoja. Tämä väite koskee kuitenkin lähetystoiminnan tukumarkkinoita, joilla lähetyssihtiöt pitävät eri lähetyssi-järjestelmiä ennemminkin toisiaan täydentävinä kuin toisensa korvaavina vaihtoehtoina. Tukumarkkinat, joilla lähetyssihtiöt ostavat lähetysskapasiteettia verkkooperaattoreilta, ja vähittäismarkkinat, joilla katsojat vastaanottavat ohjelmasisältöä verkkooperaattoreilta, on kuitenkin pidettävä tiukasti erillään toisistaan. Katsojat pitävät vähittäismarkkinoilla eri lähetyssi-järjestelmiä korvaavina vaihtoehtoina ja lähetyssi-järjestelmän vaihto heikentää kyseistä verkko-operaattoria, erityisesti kaapelioperaattoria, jolle aiheutuu suoria tulonmenetyksiä asiakasmaksujen menetyksen myötä.

(82) Tulevien DVB-T-sovellusten käyttöönotto voi merkitä kilpailuvääristymien ulottumista paljon nykyistä markkinarakennetta laajemmalle ja vaikuttaa maksuttomien televi-

siolähetyksen lisäksi myös syntyviin uusiin markkinoihin. DVB-T-verkossa voidaan tarjota maksutelevisiopalveluita, kuten kehitys muissa jäsenvaltioissa osoittaa⁽⁷⁰⁾. Kun DVB-T-verkko on rakennettu, televisiolähetykset voidaan yhdistää myös telepalveluihin.

(83) Saksa on lisäksi nimenomaan vahvistanut, että yksi toimenpiteen tavoitteista on edistää kilpailua eri televisiolähetyssi-järjestelmien ja erityisesti kaapeli-, satelliitti- ja maanpäällisten lähetyksen välillä. Tämän näkemyksen mukaan toimenpide lisää kuluttajien valinnanvaraa ja estää kaapelioperaattoreita saamasta monopoliasemaa suuressa osassa Berlin-Brandenburgin aluetta. Ottamatta tässä yhteydessä kantaa Saksan esittämän väitteen paikkansapitävyyteen⁽⁷¹⁾ komissio toteaa, että Saksa näyttää myöntävän kyseisen väitteen myötä, että eri lähetyssi-järjestelmien välillä on tietynasteista kilpailua.

⁽⁷⁰⁾ Erityisesti Italiassa, Ranskassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

⁽⁷¹⁾ Näitä väitteitä käsitellään perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaa koskevassa jaksossa.

Vaikutus kauppaan

- (84) Komissio katsoo, että toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. RTL-konsernin ja ProSieben-Sat.1:n kaltaiset yksityiset lähetysyhtiöt harjoittavat kansainvälistä toimintaa televisiomainonnan ja elokuva- ja elokuvatelemarkkinoiden markkinoilla, joilla ne kilpailevat muiden lähetysyhtiöiden ja teleyritysten kanssa. Maanpäällisessä verkossa toimintaa harjoittavat operaattorit, kuten Deutsche Telekom:n tytäryritys T-Systems, kilpailevat UPC:n (Liberty Media) kaltaisten kaapelioperaattoreiden ja media-konsernien kanssa, SES Astran, NSAB:n ja Eutelsatin kaltaisten satelliittioperaattoreiden ja muiden lähetystoiminnassa käytettävien infrastruktuuripalveluiden tarjoajien kanssa. Samat kansainvälistä toimintaa harjoittavat palveluntarjoajat kilpailevat asiakkaista televisiolähetysten vähittäismarkkinoilla.

V.2 Yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointi

Digitaalisten lähetysten aloittamiseen myönnettävän valtiontuen yhteismarkkinoille soveltuvuuden arvioinnissa huomioon otettavat periaatteet

- (85) Siirtyminen analogisista digitaalisiin lähetysiin tuo mukanaan merkittäviä etuja taajuuksien tehokkaamman käytön ja laajempien lähetysmahdollisuuksien myötä. Tämä merkitsee uusien ja parempien palveluiden sekä suuremman valikoiman asettamista kuluttajien saataville.
- (86) Komissio tukee aktiivisesti digitaalilähetysiin siirtymistä ja korostaa näitä etuja eEurope 2005 -toimintasuunnitelmassa ja kahdessa digitaalilähetysiin siirtymistä koskevassa tiedonannossa⁽⁷²⁾. Komission tiedonannossa ”i2010 – Kasvu ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta”⁽⁷³⁾ korostetaan, että vuodeksi 2012 suunniteltu analogisten maanpäällisten televisiolähetysten lopettaminen helpottaa taajuuksien saatavuutta. Valtion sääntelyssä ei pitäisi edellyttää eikä suosia tietyn digitaalilähetysjärjestelmän käyttöä, kuten kaapeli-, satelliitti-, maanpäällisiä tai DSL-yhteyksien kautta välitettäviä lähetyskäytännöjä, vaan siinä olisi noudatettava yksittäiseen tekniikkaan sitoutumattomuuden periaatetta. Kuten puitedirektiivissä todetaan, tämä ei sulje pois jäsenvaltion oikeasuhteisia toimenpiteitä tiettyjen yksittäisten palvelujen, kuten spektrin käyttöä tehostavan digitaalitelevision edistämiseksi perustelluissa tapauksissa⁽⁷⁴⁾. Tämä tarkoittaa, että kunkin verkon olisi periaatteessa kilpailtava omin voimin ja tilanteeseen puuttumista voidaan harkita jotakin yksittäistä verkkoa koskevien markkinahäiriöiden poistamiseksi. Markkinoilla olisi viime kädessä käytettävä verkkoja, joista kuluttajat saavat suurimman hyödyn.
- (87) Komissio myöntää, että digitaalilähetysten aloittaminen voi viivästyä, jos se jätetään kokonaan markkinavoimien

vara. Komissiolla ei sen vuoksi ole periaatteessa mitään valtion toimenpiteitä vastaan. Valtion viranomaiset voivat helpottaa ja tukea digitaalilähetysten aloittamista monin eri tavoin, esimerkiksi sääntelyyn liittyvillä keinoilla, rahoitustuella tai tiedotuskampanjoilla. Tuoreimmassa valtiontuen toimintasuunnitelmassaan komissio esittelee yleistä lähestymistapaansa valtiontukiin, joiden tarkoituksena on tukea kestävästä kasvusta, kilpailukykyä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Komission mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää valtiontukia tiettyjen markkinahäiriöiden poistamiseksi taikka sosiaalisen tai alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi. Tällöin on kuitenkin osoitettava, että tuet ovat tarkoituksenmukainen keino ongelman ratkaisemiseksi, että ne rajataan ehdottoman välttämättömään vähimmäismäärään eivätkä ne väärin kohduttomasti kilpailua⁽⁷⁵⁾.

- (88) Yleisesti tunnustetaan, että määrätynlaiset markkinahäiriöt voivat haitata digitaalilähetysten aloittamista. Lisäksi on olemassa vaara, että koko väestö ei pääse osalliseksi digitaalitelevision mukanaan tuomista eduista (sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen liittyvä ongelma). Nämä ongelmat ovat pahempia maanpäällisen television kuin muiden lähetysjärjestelmien tapauksessa, sillä maanpäällisessä televisioverkossa on käytössä suhteellisen vähän kapasiteettia ja maanpäällistä verkkoa on käytetty monissa jäsenvaltioissa tähän saakka koko maan kattamista koskevan velvoitteen täyttämiseksi. Kuten jäljempänä johdanto-osan 102–108 kappaleessa todetaan, markkinahäiriö syntyy esimerkiksi silloin, kun markkinatoimijat eivät ole valmiit sopimaan yhteisestä aikataulusta digitaalitelevision siirtymiseksi, koska ne odottavat, että muut ottavat ensimmäisen askeleen (koordinointiongelma), tai kun markkinatoimijat eivät ota huomioon digitaalilähetysten aloittamisen myönteisiä vaikutuksia koko yhteiskuntaan sopivien kannustimien puuttumisen takia (myönteiset ulkoiset vaikutukset).
- (89) Sosiaalisen yhteenkuuluvuuden osalta jäsenvaltiot haluavat varmistaa, että kaikilla kansalaisilla on mahdollisuus vastaanottaa digitaalilähetyskäytännöjä analogisten lähetysten lopettamisen jälkeen. Koska digitaalilähetysten aloittaminen aiheuttaa kuluttajille jonkin verran kustannuksia ja edellyttää muutoksia tottumuksissa, jäsenvaltiot haluavat ehkä tukea erityisesti heikommassa asemassa olevia yhteiskuntaryhmiä, kuten iäkkäämpiä henkilöitä, matalatuloisia kotitalouksia tai syrjäseutujen asukkaita. On olemassa vaara, että joidenkin alueellisten ja paikallisten ohjelmien tarjonta loppuu ja että Euroopan pohjoisimmat osat voivat menettää koko televisiotarjonnan, kun analogiset lähetykset lopetetaan. Jäsenvaltiot voivat sen vuoksi harkita myös toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kaikilla maantieteellisillä alueilla on edelleen saatavilla kohtuullista televisiotarjontaa. Kuten jäljempänä kuitenkin osoitetaan, nämä näkökohdat eivät oikeuta tässä tapauksessa tukien myöntämistä.

⁽⁷²⁾ KOM(2002) 263 lopullinen: eEurope 2005: Tietoyhteiskunta kaikille; KOM(2003) 541 lopullinen: Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle siirtymisestä analogisista digitaalisiin radio- ja televisiolähetyskäytännöihin; KOM(2005) 204 lopullinen: Komission tiedonanto analogisista digitaalisiin radio- ja televisiolähetyskäytännöihin siirtymisen nopeuttamisesta.

⁽⁷³⁾ KOM(2005) 229 lopullinen, 1.6.2005.

⁽⁷⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁷⁵⁾ Nämä yhteisön valtiontukipolitiikan monivuotiset peruseriaatteet vahvistettiin äskettäin valtiontuen toimintasuunnitelmassa: Valtiontukien vähentäminen ja tarkempi kohdentaminen: suunnitelma valtiontuen uudistamiseksi vuosina 2005–2009. Ks. http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/action_plan/

Yhteismarkkinoille soveltuvuuden arvioinnissa käytettävä oikeusperusta

- (90) Asiassa *Altmark* annetussa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa sovelletut perusteet eivät kumoja tarkasteltavana olevassa tapauksessa valtiontukien olemassaoloa ⁽⁷⁶⁾. Neljästä perusteesta (julkisen palvelun velvoitteiden määrittely ja täyttäminen, korvauksen laskentaperusteiden vahvistaminen ennakkoon, liian suurten korvausten kieltäminen ja tehokkaan palveluntarjoajan valinta) yksikään ei täyty. Liittohallitus on kuitenkin vedonnut perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c ja d alakohtaan sekä 86 artiklan 2 kohtaan perustellakseen tuen soveltumista yhteismarkkinoille.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohta

- (91) Menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen antamassaan vastauksessa Saksa totesi, että toimenpide on perustamissopimuksen mukainen, sillä kyse on eEurope 2005 -toimintasuunnitelmassa ja digitaalilähetysiin siirtymistä koskevista tiedonannoista määritetyn kaltaisesta yhteisön edun mukaisesta toimenpiteestä ⁽⁷⁷⁾.
- (92) Komissio huomauttaa, että Saksan mainitsemissa asiakirjoissa edistetään lähetystoiminnan digitalisointia yleisesti eikä niissä esitetä yleispäteviä perusteita, joiden mukaan tuki olisi keskitettävä yksinomaan maanpäällisen lähetysjärjestelmän eikä muiden lähetysjärjestelmien digitalisointiin. Pelkästään se seikka, että toimenpiteellä tuetaan uuden tekniikan käyttöönottoa, ei tee siitä yhteisön edun mukaista hanketta.
- (93) Saksan näkemyksen mukaan tuella edistetään tietyn talousalan eli lähetystoiminnan kehittämistä, sillä lähetysjärjestelmien digitalisointi hyödyttää nimenomaan lähetystoimintaa. Tuella edistettävä taloudellinen toiminta koostuu tarkemmin sanottuna *maanpäällisten* televisiosignaalien lähettämisestä digitaalisesti.
- (94) Arvioidakseen, onko kyse välttämättömästä ja oikeasuhteisesta tuesta, komissio on selvittänyt, liittyykö kyseiseen taloudelliseen toimintaan markkinahäiriöitä. Kyseiseen toimintaan on ehdotettu liittyvän monenlaisia markkinahäiriöitä.
- (95) Markkinatoimijoiden väliset koordinointiongelmat voivat ensiksikin olla esteenä maanpäällisten digitaalilähetysten kehittämiselle. Koska taajuusspektri ei riitä analogisten ja digitaalisten televisiosignaalien samanaikaiseen lähettämiseen (nk. simulcasting-lähetysiin), markkinatoimijoiden on sovittava yhdessä aikataulusta siirtymäkauden supistamiseksi minimiin.

- (96) Toiseksi siirtymisellä voi olla myönteisiä ulkoisia vaikutuksia taajuusspektrin paremman käytön myötä. Suuremman kanava- ja palvelutarjonnan mukanaan tuoma yhteiskunnallinen hyöty voi ylittää vakiintuneiden lähetyspalveluiden tarjoajien siirtymisestä saaman yksityisen hyödyn, sillä palveluntarjoajat voivat joutua kilpailemaan tiukemmin yleisömääristä ja mainosajasta. Lähetysyhtiöt saattavat sen vuoksi olla haluttomia osallistumaan siirtymiseen.
- (97) Kolmanneksi markkinavoima voi estää täyden hyödyn saamisen markkinoilla palveluntarjoajien välisestä kilpailusta ja erityisesti tarkasteltavana olevassa tapauksessa myös sen, että lähetysten digitalisointi toteutettaisiin yksinomaan markkinatoimijoiden voimin.
- (98) Neljänneksi, koska lähetysyhtiöt eivät tee infrastruktuuri-investointeja, verkko-operaattoriin kohdistuu riski, että yksityiset lähetysyhtiöt vetäytyvät maanpäällisestä lähetystoiminnasta. Saksa on itse asiassa ilmoittanut, että analoginen maanpäällinen lähetystoiminta on menettämässä merkitystään ja lähetysyhtiöt harkitsevat tästä lähetysjärjestelmästä luopumista.
- (99) Viidenneksi epävarmuustekijät voivat estää innovaatioita ja uusien palveluiden kehittämistä kyseisillä markkinoilla.
- (100) Näiden seikkojen osalta on ensiksi arvioitava, onko kyse *todellisista* markkinahäiriöistä, jotka estävät markkinoiden taloudellisesti tehokasta toimintaa, toiseksi, ovatko valtiontuet sopiva keino markkinahäiriöiden poistamiseksi, ja kolmanneksi, onko tuki rajattu tavoitteen saavuttamisen kannalta välttämättömään vähimmäismäärään. Näiden kolmen edellytyksen täytyminen on ehtona sille, että tuki voidaan katsoa välttämättömäksi ja oikeasuhteiseksi. Tämä on vaatimuksena, jotta tuki voidaan hyväksyä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohtan nojalla.

Koordinointiongelma

- (101) Komissio myöntää, että markkinatoimijoiden väliset koordinointiongelmat voidaan periaatteessa katsoa markkinahäiriöksi. Ongelma aiheutuu siitä, että lähetysyhtiöiden on sovittava yhteisestä aikataulusta analogisten lähetysten lopettamiselle ja digitaalilähetysten aloittamiselle taajuuspujan välttämiseksi ja rinnakkaislähetysten kustannusten minimoimiseksi. Kuluttajat eivät mahdollisesti siirry digitaalilähetysiin ennen kuin niiden kanavatarjonta on riittävän laaja. Lähetysyhtiöt haluavat sen vuoksi siirtyä digitaalilähetysiin vasta muiden palveluntarjoajien siirtymisen jälkeen. Tämä menettelytapa voi viivästyttää siirtymistä ilman koordinointia. Rinnakkaislähetysten jakso on sen vuoksi pyrittävä pitämään mahdollisimman lyhyenä ja lähetysyhtiöitä on kannustettava siirtymään digitaalilähetysiin samanaikaisesti.

⁽⁷⁶⁾ Asia C-280/00, *Altmark Trans GmbH*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 24. heinäkuuta 2003, Kok. 2003, s. I-7747, 88–94 kohta.

⁽⁷⁷⁾ Ks. alaviite 72.

(102) Valtiontuen myöntäminen siirtymisestä aiheutuvien kustannusten alentamiseksi ei kuitenkaan näytä tarkoituksenmukaiselta tavalla ratkaista tätä ongelmaa. Lähetysyhtiöt eivät ole taajuuksien omistajia vaan käyttävät niitä toimilupien perusteella. Analogisten maanpäällisten lähetysten toimitukset myönnettiin määräajaksi. Berlin-Brandenburgin tapauksessa määräajan pituus oli seitsemän vuotta. Viranomaiset olisivat sen vuoksi voineet ratkaista koordinaatioongelman vahvistamalla kaikille analogisten lähetysten toimituksille yhdenmukaisen voimassaoloajan ⁽⁷⁸⁾.

Myönteiset ulkoiset vaikutukset

(103) Siirtymisen nopeuttaminen vapautuvan taajuuspektrin käytön optimoimiseksi voidaan periaatteessa katsoa tavoitteeksi, joka oikeuttaa valtion puuttumisen tilanteeseen. On kuitenkin tutkittava, kuinka suuri valtiontukimäärä siirtymisestä aiheutuvien kustannusten kattamiseen voidaan katsoa tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta välttämättömäksi ja kohtuulliseksi.

(104) Saksan mukaan rahoituksen myöntäminen on välttämättömä korvauksen maksamiseksi yksityisille lähetysyhtiöille siitä, että nämä luopuvat analogisen maanpäällisen verkon toimituksistaan taajuuspektrin vapauttamiseksi. Kuten johdanto-osan 57–61 kappaleessa todetaan ⁽⁷⁹⁾, tätä väitettä ei voida hyväksyä monista eri syistä. Yksi näistä syistä on, että Mabb olisi voinut varmistaa, että analogisen maanpäällisen verkon toimitusten voimassaolo päättyy siirtymiseen mennessä. Lisäksi analogisessa maanpäällisessä lähetysverkossa toimivat yksityiset yhtiöt olivat jo saaneet korvauksen DVB-T-toimitusten jakamisen yhteydessä eikä rahoitusta sen vuoksi tulkitu eikä lasketa korvaukseksi.

(105) Jos tukea ei katsota korvaukseksi vaan kannustimeksi tietyn taloudellisen toiminnan kehittämiseen, olisi otettava huomioon se, että DVB-T-verkon lähetyskustannukset ovat yleensä alhaisemmat kuin analogisten maanpäällisten lähetysten ja DVB-T-verkossa voidaan lähettää useampia kanavia ja tarjota parempia lisäpalveluita. Mabbin laatiman selvityksen mukaan maanpäällisen lähetysjärjestelmän säilyttäminen kolmantena lähetysjärjestelmänä oli yksityisten lähetysyhtiöiden etujen mukaista *yhtäältä sen välttämiseksi, että lähetysyhtiöt olisivat riippuvaisia pelkästään kaapeli- ja satelliittiverkosta, ja toisaalta langattomien päätelaitteiden kehittämisen mahdollistamiseksi* ⁽⁸⁰⁾. Eriyisesti jälkimmäinen seikka osoittaa, että yksityiset lähetysyhtiöt voivat hyvinkin kyetä käyttämään hyödykseen osan digitaalilähetysten aloittamisen myönteisistä ulkoisvaikutuksista. Joka tapauksessa Saksa ei ole esittänyt mitään perusteluita eikä laskelmia, jotka osoittaisivat, että tuki on rajattu lähetysyhtiöiden DVB-T-verkkoon siirtymisen kannalta välttämättömään vähimmäismäärään.

(106) On lisäksi huomattava, että tuki vääristää taajuuksien jakoprosessia alentamalla lähetysyhtiöiden lähetyskustannuksia. Taajuuksien käytön tehostamiseksi taajuudet olisi pitänyt jakaa niiden taloudellista arvoa vastaavalla tavalla eikä tukien myöntämisen olisi pitänyt antaa vaikuttaa markkinatoimijoiden päätöksiin.

(107) Yhteenvetona voidaan todeta, että komission mukaan lähetysyhtiöiden lähetyskustannusten kattaminen tuilla ei tarkasteltavana olevassa tapauksessa ole tarkoituksenmukainen keino edistää analogisen maanpäällisen verkon nopeaa sulkemista ja taajuuksien vapauttamista. Samaan tavoitteeseen olisi voitu päästä toimenpiteillä, jotka eivät vääristä yhtä paljon kilpailua ja joista esimerkkinä voidaan mainita toimitusten jakamiseen kohdistuva sääntely.

Lähetysjärjestelmien välisen kilpailun vahvistaminen

(108) Saksa on väittänyt, että lisälähetysjärjestelmän saatavillaolo lisää kilpailua lähetysignaalien lähettämisen alalla ja kannustaa muita lähetysjärjestelmiä käyttäviä vakiintuneita operaattoreita parantamaan ja nykyaikaistamaan palveluitaan.

(109) Saksa ei kuitenkaan ole antanut vakuuttavaa näyttöä siitä, että Berlin-Brandenburgin lähetystoimintaan liittyisi rakenteellisia ongelmia tai että DVB-T-verkko voisi edistää tiettyjen markkinajäykkyyksien poistamista ⁽⁸¹⁾. Vaikka maanpäälliset lähetykset jätettäisiin pois laskuista, kaapeli- ja satelliittiverkossa lähetetään laajaa valikoimaa maksutomia televisiokanavia ja niiden peittoalue on kattava. Myös kaapelioperaattoreiden välillä on kilpailua kotitalouksien tilaajayhteyksistä. Lisäksi kilpailua kiristää laajakaistatelevisio (esimerkiksi DSL-laajakaistayhteydet), sillä laajakaistatelevisio on vakiinnuttamassa asemaansa lisälähetysjärjestelmänä.

(110) Olosuhteissa, joissa markkinoilla voi mitä ilmeisimmin toimia kannattavasti rinnakkain useita lähetysjärjestelmiä, tukien käyttö markkinoiden ohjaamiseksi määrättyyn suuntaan on tarpeetonta ja voi jarruttaa vaihtoehtoisten lähetysjärjestelmien kuten DSL-yhteyksien kehittämistä. Kuten komission tiedonannossa siirtymisestä analogisista digitaalisiin radio- ja televisiolähetysiin ⁽⁸²⁾ todetaan, ”periaatteessa jokaisen verkon tulisi kilpailla omien vahvuksiensa turvin”. Tarkoituksena on varmistaa, että valikoivat tuet eivät vaaranna jo toteutettuja ja tulevia investointeja muihin verkkoihin.

⁽⁷⁸⁾ Ks. johdanto-osan 59 kappale.

⁽⁷⁹⁾ Ks. johdanto-osan 57–61 kappale.

⁽⁸⁰⁾ Mabb (2003): Berlin goes digital, s. 14.

⁽⁸¹⁾ Liittohallitus on korostanut kaapeliverkon vahvaa markkina-asemaa Berliinissä ja Brandenburgissa. Tämä johtuu ennen kaikkea tuomioistuimen antamista tuomioista, joiden mukaan vuokranantajat voivat velvoittaa vuokralaiset maksamaan kaapelimaksun osana vuokraa. Liittohallitus toteaa itsekin, että DVB-T-verkko tuskin ykenee horjuttamaan kaapeliverkon asemaa näissä olosuhteissa.

⁽⁸²⁾ KOM(2003) 541 lopullinen.

(111) Verkkojen tasolla ilmenneen kilpailuongelman tapauksessa verkko-operaattorille myönnetty tuki olisi ollut avoimempi tapa tukea digitaalisen maanpäällisen lähetyksjärjestelmän kehittämistä. Se, tarvitaanko maanpäällisen verkon rakentamiseen tukia ja kuinka paljon mahdollista tukea tarvitaan, olisi voitu selvittää verkkotoimilupien avoimen jakomenettelyn perusteella.

(112) Komissio hylkää tämän vuoksi näkemyksen, jonka mukaan lähetyksiä myönnettävät valtiontuet olisivat tarkoituksenmukainen keino lisätä lähetyksjärjestelmien välistä kilpailua.

Verkko-operaattoriin kohdistuva riski

(113) Verkko-operaattoriin kohdistuvan riskin osalta on korostettava, että Berlin-Brandenburgissa toteutettu siirtyminen oli ensimmäinen laatuaan Euroopassa ja sen onnistumiseen liittyi sen vuoksi erityisiä riskejä.

(114) Kuten muiden lähetyksjärjestelmien (satelliitti ja DSL) käyttöön otto osoittaa, ei ole mitään erityistä syytä olettaa, että markkinat eivät kykenisi selviytymään tämänkaltaisesta riskistä. Lisäksi DVB-T-lähetykset aloitettiin muissa osavaltioissa – esimerkiksi Hessenissä – ilman julkista rahoitusta ajankohtana, jona Berlin-Brandenburgin siirtymisen onnistuminen oli vielä epävarmaa.

Innovaatiotoiminnan edistäminen ja maanpäällisen lähetyksjärjestelmän erityisedut

(115) DVB-T-verkon sanotaan edistävän media- ja televiestintäpalveluihin liittyvää innovaatiotoimintaa interaktiivisuuden ja lisäkapasiteetin käyttöön asettamisen myötä. Lisäksi siihen näyttää liittyvän langattoman vastaanoton kaltaisia erityisuuksia.

(116) Interaktiiviset palvelut edellyttävät sisällöllisen paluukanavan saatavillaoloa. Kuten satelliittijärjestelmässä, DVB-T-järjestelmässä ei ole paluukanavaa vaan ainoastaan kanava, jolla signaali lähetetään loppukäyttäjälle⁽⁸³⁾. Interaktiivisuus ei sen vuoksi ole DVB-T-järjestelmän luontainen ominaisuus⁽⁸⁴⁾.

(117) Muiden palveluiden osalta voidaan todeta, että Berlin-Brandenburgin alueen kapasiteetin jakamista ja julkista tukea ei ole suunnattu innovatiivisiin media- tai televis-

tintäpalveluihin. Kapasiteetin osalta käytössä on toistaiseksi vain yksi multipleksi ja julkisella rahoituksella edistetään ainoastaan televisiokanavien lähettämistä eikä muiden palveluiden tarjoamista.

(118) Yhdeksi DVB-T-tekniikan eduista mainitaan myös vastaanottomahdollisuus langattomiin päätelaitteisiin. Tähän tarvittavien laitteiden energiantarve on kuitenkin erittäin suuri ja ylittää selvästi nykyisten matkapuhelinten kapasiteetin. Lisäksi laitteet toimisivat vain autoissa, junissa tai laivoissa⁽⁸⁵⁾. Testeissä on lisäksi ilmennyt huomattavia ongelmia DVB-T-signaalin vastaanotossa ajoneuvojen liikkuessa suuremmilla nopeuksilla.

(119) DVB-T-järjestelmä ei sen vuoksi tarjoa muihin järjestelmiin verrattuna yliverstaista tekniikkaa eikä ole mitään syytä olettaa, että sen kehittäminen estyisi markkinahäiriöiden vuoksi. Berlin-Brandenburgissa vallitsevat tekniset ja taloudelliset olosuhteet mahdollistavat lisäksi useampien kilpailevien markkinaehtoisten ratkaisujen kehittämisen. DVB-T-järjestelmän julkinen rahoittaminen on sen vuoksi katsottava perusteettomaksi poikkeamiseksi yksittäiseen tekniikkaan sitoutumattomuuden periaatteesta. Lisäksi rahoitus voi estää muiden järjestelmien, kuten DSL:n kehittämistä, vaikka näihin järjestelmiin voi liittyä muita innovaatio- ja tekniikkaetuja ja ne voidaan kehittää itsenäisesti.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaan perustuva päätelmä

(120) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisessa arvioinnissa on todettu kaksi potentiaalista markkinahäiriötä, jotka liittyvät maanpäällisen järjestelmän muuttamiseen digitaaliseksi. Näistä toinen liittyy markkinatoimijoiden väliin koordinoituihin ongelmiin, jotka voivat vaikeuttaa joustavaa siirtymistä, ja toinen taajuusspektrin vapautumisesta aiheutuviin myönteisiin ulkoisiin vaikutuksiin. Vaikka nämä markkinahäiriöt voivat periaatteessa oikeuttaa poikkeamisen yhteen tekniikkaan sitoutumattomuuden periaatteesta, ne eivät oikeuta tuen myöntämistä tarkasteltavana olevassa tapauksessa. Komissio ei sen vuoksi ole vakuuttunut siitä, että tuki on tarkoituksenmukainen, välttämätön ja oikeasuhtainen keino markkinahäiriön korjaamiseksi ja DVB-T-järjestelmän rahoittamiseksi. Vaikka otettaisiin huomioon, että kyse on absoluuttisten lukujen perusteella suhteellisen vähäisestä tukimäärästä ja lähetyksiä välisen kilpailun vääristyminen on melko rajallista, tuella kuitenkin katetaan joidenkin kanavien tapauksessa lähes puolet lähetykskustannuksista. Tämä on voinut vaikuttaa lähetyksiä välisen valinnan kohdistumiseen DVB-T-järjestelmään ja kilpailun vääristymiseen laajemmalla määrällä verkkojen tasolla.

⁽⁸³⁾ Interaktiivisuus edellyttää DVB-RCT:n käyttöä (Return Channel Terrestrial eli maanpäällinen paluukanava), josta aiheutuu lisäkustannuksia ja joka edellyttää kalliimman dekooderin hankkimista, taikka perinteisten paluukanavien kuten puhelinkaapelin tai interaktiivisen televisiokaapelin käyttöä.

⁽⁸⁴⁾ Toisin kuin digitaalikaapeli, joka voidaan varustaa paluukanavalla kehittyneempien interaktiivisten palveluiden tarjoamiseksi pelkän lähetyksignaalin välittämisen rinnalla.

⁽⁸⁵⁾ DVB-hanketta varten on sen vuoksi kehitetty uusi lähetyksstandardi (DVB-Handheld, DVB-H). Viimeisimpien tietojen mukaan standardin kaupallinen käyttö toteutuu kuitenkin vasta yli kolmen vuoden kuluttua (ks. Analysis Study, elokuu 2005).

Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 alakohdan d alakohta

- (121) Saksan näkemyksen mukaan moniarvoisen lähetyjärjestelmän käyttöönotto kuuluu jäsenvaltioiden kulttuurialalla käyttämän toimivallan piiriin, ja yhteisön on perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdan mukaisesti otettava kyseinen toimivalta huomioon valtioneuvoston päätöksissä.
- (122) Komissio hyväksyy sen, että kuten perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa määrätään, yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon toiminnassaan erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden edistämiseksi. Komissio katsoo kuitenkin, että tätä kulttuuriin liittyvää poikkeusmääräystä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa on sovellettava tiukasti ja vain tapauksiin, joissa kulttuurituote on selkeästi yksilöity tai yksilöitävissä⁽⁸⁶⁾. Tarkasteltavana oleva tuki koskee televisiosignaalin siirtoa eikä ole missään yhteydessä tiettyyn kulttuurisäilöön, joka jäisi muuten välittämättä. Tukea ei ole myöskään rajoitettu tiettyihin lähetyksiin, esimerkiksi pieniin paikallisiin palveluntarjoajiin, jotka eivät muuten harjoittaisi toimintaa maanpäällisessä järjestelmässä.

Perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohta

- (123) Vastauksessaan menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen Saksa mainitsi katsovansa, että televisio-kanavien lähettämiseksi DVB-T-verkossa on kyse yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta. Saksan mukaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu koostuu siirtymisestä analogisista digitaalilähetyksiin, langattomiin päätelaitteisiin liittyvien teknisten innovaatioiden edistämiseksi, eri lähetyjärjestelmien välisen infrastruktuurikilpailun turvaamisesta sekä tarjonnan ja mielipiteiden moninaisuuden tukemisesta.
- (124) Saksa perusteli vastauksessaan tuen myöntämistä erityisesti yksityisille lähetyksiyhtiöille sillä, että kyse oli korvauksesta, joka maksettiin osallistumisesta digitaalilähetyksiin siirtymiseen ja kanavien lähettämiseksi maanpäällisessä digitaaliverkossa. Saksan mukaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden tarjoaminen on annettu yksityisille lähetyksiyhtiöille tehtäväksi lähetyksykapasiteetin jakamista ja avustusten myöntämisen vahvistamista koskevilla julkisoikeudellisilla sopimuksilla. Yksityiset lähetyksiyhtiöt eivät olisi olleet ilman avustusta valmiit käyttämään eivätkä rakentamaan maanpäällistä digitaaliverkkoa, mikä olisi vaarantanut maanpäällisen verkon tulevaisuuden, jonka turvaaminen on yleisen edun mukaista.
- (125) Komissio katsoo, että viranomaisten on määriteltävä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut yksiselitteisesti ja annettava niiden tarjoaminen nimenomaan tietyn yrityksen tehtäväksi. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa Saksa näyttää käyttäneen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden periaatetta yksittäistapauksessa. Väitetty korvaus yleishyödyllisestä palvelusta

suoritetaan nimittäin yksityisille lähetyksiyhtiöille, joille ei ole uskottu julkisia tehtäviä, toisin kuin julkisoikeudellisille yleisradioyhtiöille. Lähetyksenkustannusten rahoittaminen tuo yksityisille lähetyksiyhtiöille edun, joka liittyy niiden tavanomaiseen liiketoimintaan.

- (126) Väite, jonka mukaan tuki on välttämätön edellytys lähetystoiminnan digitalisoinnille ja mielipiteiden moninaisuuden edistämiseksi, ei koske pelkästään maanpäällistä lähetyksjärjestelmää. Myös kaapeli- ja satelliittijärjestelmät voivat edistää tämän tavoitteen saavuttamista. Koska näiden vaihtoehtoisten järjestelmien lähetyksykapasiteetti on suurempi, ne ovat jopa tarkoituksenmukaisempia keinoja nopean ja kitkattoman siirtymisen toteuttamiseksi ja mielipiteiden moninaisuuden turvaamiseksi laajan kanavatarjonnan avulla.
- (127) DVB-T-verkkoon liittyvän innovaatio toiminnan edistämisen tueksi esitetyt keskeiset argumentit on käsitelty jo edellä johdanto-osan 115–119 kappaleessa. Jopa innovatiivisten palveluiden edistäminen katsotaan kyseisissä argumenteissa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palveluiden tarjoamiseksi. Kyseisten innovatiivisten palveluiden tarjoamiseen ei kuitenkaan myönnetä suoraa rahoitusta, niiden tarjoamista ei anneta tuensaajiin lukeutuvien yksityisten lähetyksiyhtiöiden tehtäväksi eikä niitä määritellä riittävän täsmällisesti.
- (128) Tarkasteltaessa infrastruktuurikilpailun varmistamista ja mielipiteiden moninaisuuden turvaamista on todettava, kuten edellä johdanto-osan 108–112 kappaleessa mainitaan, että ei ole viitteitä siitä, että Berlin-Brandenburgin lähetyksinfrastruktuuriin liittyisi taloudellisia tekijöitä, jotka loisivat rakenteellisen kilpailuongelman tai määräävän aseman väärinkäytön uhan ja estäisivät sen vuoksi sisällön välittämistä tai vaarantaisivat mielipiteiden moninaisuutta. Väitettä, jonka mukaan yksityisiä lähetyksiyhtiöitä on tuettava DVB-T-lähetyksien taloudellisen menestyksen turvaamiseksi, ei voida hyväksyä perusteeksi DVB-T-verkon tukemiselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palvelun tarjoamisena.

VI VALTIONTUKISÄÄNTÖJEN SOVELTAMINEN DIGITAALILÄHETYSTEN ALOITTAMISEEN MYÖNNETTÄVÄN JULKISEEN RAHOITUKSEEN

- (129) Ennen päätelmien tekemistä tarkasteltavana olevasta asiasta komissio haluaa esitellä julkisille ja taloudellisille toimijoille politiikkaa, jota se soveltaa digitaalilähetyksien aloittamiseen myönnettävään julkiseen rahoitukseen. Havainnollistaakseen kyseistä politiikkaa komissio esittelee johdanto-osan 86 kappaleessa mainitussa toimintasuunnitelmassa ja mainituissa tiedonannoissa esitetyjen periaatteiden soveltamista joihinkin esimerkitapauksiin. Jäsenvaltioilla on luonnollisesti edelleen velvollisuus ilmoittaa jäljempänä luetelluista valtiontueksi katsottavista toimenpiteistä komissiolle ennen niiden toteuttamista. Komissio tutkii sen jälkeen, kuuluvatko ilmoitetut toimenpiteet kokonaisuudessaan jäljempänä esitettyjen yleisten näkemysten soveltamisalaan.

⁽⁸⁶⁾ Komissio päätökset asioissa NN 88/98, BBC:n ympärivuorokautinen mainokseton uutiskanava (EYVL C 78, 18.3.2000), ja NN 70/98, Kinderkanal und Phoenix (EYVL C 238, 21.8.1999).

- (130) Jäsenvaltioilla on käytettävissään lukuisia mahdollisuuksia rahoittaa aktiivisesti lähetystoiminnan digitalisointia tavalla, joka on Euroopan valtioneuvoston sääntöjen mukainen ja edistää siten ensisijaiseksi tavoitteeksi asetettua kasvun, kilpailukyvyn ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden saavuttamista.
- (131) Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio ei tutkinut tarkemmin avustuksia, jotka maksettiin 6 000 sosiaalivasta riippuvaiselle kotitaloudelle päätelaitteiden ostamista varten.
- (132) Komissio on hyväksynyt myös Itävallan digitalisointirahaston, johon sisältyy lukuisia lähetystoiminnan digitalisointiin kohdistuvia rahoitustoimenpiteitä⁽⁸⁷⁾. Toimenpiteet kattavat seuraavat osa-alueet:
- pilottihankkeet ja tutkimustoiminta esimerkiksi digitaalilähetystekniikan ja interaktiivisten sovellusten testaamiseksi;
 - kuluttajille myönnettävät avustukset eri lähetyksjärjestelmissä käytettävien päätelaitteiden hankkimiseen sen estämiseksi, että matalatuloiset kotitaloudet jäävät digitaalitelevisiotarjonnan ulkopuolelle, ja kriittisen käyttäjämäärän saavuttamiseksi;
 - yrityksille myönnettävä rahoitus innovatiivisten digitaalipalveluiden, esimerkiksi sähköisten ohjelmaoppaiden ja mobiilisovellusten kehittämiseen;
 - avustukset lähetyksyhtiöille korvauksena analogisten ja digitaalisten televisiolähetysten rinnakkaislähetysjaksoilla (nk. *simulcast phase*) aiheutuvista lisälähetyskustannuksista.
- (133) Paitsi kyseisenkaltaisia toimenpiteitä, joihin komissio on jo ottanut kantaa, jäsenvaltiot voivat harkita myös muiden avustusmuotojen käyttöä, kunhan toimenpiteet eivät aiheuta tarpeettomia kilpailunvääristymiä eri tekniikoiden tai yritysten välillä. Jos kyseiset edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot voivat harkita esimerkiksi seuraavia toimenpiteitä:
- kuluttajille myönnettävät avustukset digitaalisten päätelaitteiden hankintaan; tämänkaltaisten avustusten olisi oltava yhteen tekniikkaan sitomattomia; avustuksia myöntämällä viranomaiset voivat tukea interaktiivisuuteen painottuvien avointen standardien käyttöä; avoimet standardit mahdollistavat eri palveluntarjoajien interaktiivisten palveluiden käytön; esimerkkejä interaktiivisista palveluista ovat sähköiset ohjelmaoppaat, uutishaku, pelit tai internetkauppa;
 - tuki lähetyksverkon rakentamiseen alueilla, joiden televisiotarjonta olisi muussa tapauksessa riittämätöntä;
 - julkisille yleisradioyhtiöille suunnattu rahoitus, jonka avulla nämä voivat käyttää kaikkia lähetyksjärjestelmiä ulottaakseen ohjelmatarjontansa koko väestöön; tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on määriteltävä selkeästi yleisradioyhtiöille mahdollisesti määrättävä velvollisuus tietyn lähetyksjärjestelmän käyttöön;
 - rahoitus kohtuullisena korvauksena lähetyksyhtiöille, joiden on luovuttava analogisten taajuuksien käytöstä ennen toimilupiansa voimassaolon päättymistä; korvauksessa olisi otettava huomioon lähetyksyhtiöille siirtymisestä aiheutuvat tosiasialliset kustannukset, tarvittaessa kustannukset, jotka aiheutuvat laitteistojen muuttamisesta digitaalilähetyksiin ja ohjelmien lähettämisestä toisen kanavan/multipleksin kautta, ja taajuuskustannukset; taajuuskustannusten laskennassa olisi otettava huomioon digitaalilähetyksen kapasiteetin jakaminen; jäsenvaltioiden on esitettävä todisteet siitä, että näin on toimittu.
- (134) Komissio vahvistaa, että lähetystoiminnan digitalisointi muodostaa yhteisen edun mukaisen tavoitteen. Komissio haluaa kuitenkin korostaa tällä päätöksellä, että valtioneuvoston myöntämisessä olisi yksilöitävä selkeästi ratkaistavana oleva ongelma ja valittava kilpailua vähiten vääristävä keino sen ratkaisemiseen. Vain tavoitteellinen tuki on yhdenmukaista tasapuolisen kilpailun varmistamista sekä kilpailukyvyn ja teknisen kehityksen edistämistä koskevan ensisijaisen tavoitteen kanssa.

VII PÄÄTELMÄT

- (135) Komissio päätelee edellä esitetystä, että Mabbinn yksityisille lähetyksyhtiöille myöntämä rahoitus on katsottava perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtioneuvoston tuketuksi. Kyse on yhteismarkkinoille soveltumattomasta tuesta. Kyseinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut tuesta komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja on toteuttanut tukitoimenpiteen ilman komission lupaa. Tuki on sen vuoksi perittävä takaisin kyseisiltä yksityisiltä lähetyksyhtiöiltä.

⁽⁸⁷⁾ Asiassa N 622/03, *Digitalisierungsfonds – Itävalta*, 16. maaliskuuta 2005 tehty komission päätös, ks. http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/decisions/additional_docs.html

(136) Vaikka Mabbinn myöntämä rahoitus on voinut hyödyttää välillisesti myös T-Systemsiä verkko-operaattoreiden kanssa, ei voida vahvistaa, onko T-Systemseille tosiasiallisesti siirretty perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtion varoja⁽⁸⁸⁾. Koska lähetysyhtiöiden olisi ennemminkin pitänyt pyrkiä toimimaan huolellisen taloudellisen toimijan tavoin varmistamalla, että niiden käyttöön asetetusta tuesta oli ilmoitettu komissiolle ja että tämä oli hyväksynyt sen, komissio pitää ensisijaisen tärkeänä, että tuki peritään takaisin välittömiltä edunsaajilta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Saksan liittotasavalta on myöntänyt DVB-T-verkossa toimintaa harjoittaville yksityisille lähetysyhtiöille maanpäällisten digitaalilähetyksen aloittamiseksi Berlin-Brandenburgissa, ei sovellu yhteismarkkinoille.

2 artikla

1. Saksan liittotasavallan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen ja tuensaaajalle sääntöjenvastaisesti maksettujen tukien perimiseksi takaisin tuensaaajilta.

2. Tuki on maksettava takaisin viipymättä kansallisen oikeuden mukaisten menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön täytäntöönpano. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaaajien käyttöön, tuen todelliseen takaisinperintään asti.

3. Edellä 2 kohdan mukaiset korot lasketaan komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 9 ja 11 artiklan mukaisesti⁽⁸⁹⁾.

Korko perustuu aluetukien avustusekvivalenttien laskennassa käytettyyn viitekorkoon.

4. Saksan liittotasavallan on vaadittava kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta kaikkia 1 artiklassa tarkoitettuja tuensaaajia maksamaan niiden käyttöön sääntöjenvastaisesti asetetut, yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet takaisin, niistä kertyneet korot mukaan luettuina.

3 artikla

Saksan liittotasavallan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa tai suunnittelemansa toimenpiteet liitteenä olevaa lomaketta käyttäen. Saksan liittotasavallan on toimitettava saman määräajan kuluessa kaikki asiakirjat, jotka vahvistavat, että sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen saajia koskeva takaisinmaksumenettely on aloitettu.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 9 päivänä marraskuuta 2005.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

⁽⁸⁸⁾ Nyt käsiteltävänä oleva asia poikkeaa asiassa C-382/99, *Alankomaat v. komissio* (huoltamot), 13. kesäkuuta 2002 annetusta yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta (Kok. 2002, s. I-5163, 60–69 kohta, jossa öljy-yhtiöt katsotaan alankomaalaisille huoltamoille myönnetyn tuen välilliseksi edunsaajiksi. Tukien todetaan tuomioissa vapauttaneen öljy-yhtiöt sopimukseen perustuvasta velvoitteestaan myöntää huoltamoille tiettyjä alennuksia. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa yksityisille palveluntarjoajille myönnettyjen tukimäärien ja T-Systemsin perimän lähetysmaksun välillä ei kuitenkaan ole automaattista ja mitattavissa olevaa yhteyttä. Tällainen yhteys on nähtävissä vain sellaisten lähetysyhtiöiden tapauksessa, joiden maksuja on muutettu. Lähetysmaksut ovat kuitenkin pysyneet muuttumattomina siirtymisestä lähtien.

⁽⁸⁹⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 20 päivänä heinäkuuta 2006,****siitä, ovatko tietyt standardit direktiiviin 2001/95/EY sisältyvän yleisen turvallisuusvaatimuksen mukaisia, sekä niiden viitteiden julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä***(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3277)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2006/514/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

standardit komission toimeksiantojen perusteella. Tämän jälkeen komissio julkaisee kyseisten standardien viitetiedot.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan toisen ja neljännen alakohdan,on kuullut pysyvää komiteaa, joka on perustettu teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽²⁾, 5 artiklan mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2001/95/EY 3 artiklan 1 kohdassa säädetään velvollisuudesta, jonka mukaan valmistajat saavat saattaa markkinoille ainoastaan turvallisia tuotteita.
- (2) Direktiivin 2001/95/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotteen oletetaan olevan turvallinen kansallisissa standardeissa määritettyjen vaarojen ja vaaraluokkien osalta, jos se on sellaisten vapaaehtoisten kansallisten standardien mukainen, joilla vahvistetaan kansallisiksi standardeiksi niitä eurooppalaisia standardeja, joiden viitetiedot komissio on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kyseisen direktiivin 4 artiklan mukaisesti.
- (3) Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan eurooppalaisten standardointielinten olisi hyväksyttävä eurooppalaiset

- (4) Direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädetään eurooppalaisten standardointielinten hyväksymien standardien viitetietojen julkaisemisesta koskevasta menettelystä ennen direktiivin voimaantuloa. Jos kyseiset standardit varmistavat yleisen turvallisuusvaatimuksen täyttymisen, komissio päättää julkaista niiden viitetiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Näissä tapauksissa komissio päättää omaloitteisesti tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä direktiivin 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti siitä, onko kyseinen standardi yleisen turvallisuusvaatimuksen mukainen. Komissio päättää viitetietojen julkaisemisesta kuultuaan direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustettua komiteaa. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille päätöksestään.
- (5) Eurooppalaiset standardointielimet ovat hyväksyneet joitakin standardeja direktiivin voimaantulon jälkeen ilman direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaista toimeksiantoa. Lainsäätäjän tarkoituksena on ollut varmistaa yhteistyö eurooppalaisten standardointielinten kanssa sekä yksilöidä sopivia turvallisuusstandardeja, joita voidaan soveltaa direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin, joiden osalta komissio ei ole antanut toimeksiantoa 4 artiklassa tarkoitettujen asianmukaisten säännösten mukaisesti. Tämän vuoksi on aiheellista harkita kyseisten standardien viitetietojen julkaisemisesta ja toimia 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.
- (6) Tämä päätös siitä, ovatko liitteessä luetellut standardit yleisen turvallisuusvaatimuksen mukaisia, on tehty komission aloitteesta.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).⁽⁷⁾ Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat direktiivillä 2001/95/EY perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

3 artikla

1 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Liitteessä luetellut standardit ovat direktiivissä 2001/95/EY säädetyn yleisen turvallisuusvaatimuksen mukaisia niiden vaarojen osalta, joita ne koskevat.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2006.

2 artikla

Liitteessä lueteltujen standardien viitteet julkaistaan Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen

LIITE

Tämän päätöksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettut standardit:

- 1) EN 581-1:2006 "Ulkokalusteet. Istuimet ja pöydät retkeily-, koti- ja julkisten tilojen käyttöön. Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset"
 - 2) EN 957-1:2005 "Kuntoiluvälineet. Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät"
 - 3) EN 957-2:2003 "Kuntoiluvälineet. Osa 2: Voimaharjoitusvälineet, lisäturvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät"
 - 4) EN 957-4:1996 "Kuntoiluvälineet. Osa 4: Voimaharjoituspenkit, lisäturvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät"
 - 5) EN 957-5:1996 "Kuntoiluvälineet. Osa 5: Kuntopyörät, lisäturvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät"
 - 6) EN 957-6:2001 "Kuntoiluvälineet. Osa 6: Juoksumatot, lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät"
 - 7) EN 957-7:1998 "Kuntoiluvälineet. Osa 7: Soutulaitteet, lisäturvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät"
 - 8) EN 957-8:1998 "Kuntoiluvälineet. Osa 8: Askeltimet ja porrassousulaitteet, lisäturvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät"
 - 9) EN 957-9:2003 "Kuntoiluvälineet. Osa 9: Elliptisen muotoisen liikeradan omaavat kuntoilulaitteet. Lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät"
 - 10) EN 957-10:2005 "Kuntoiluvälineet. Osa 10: Kuntopyörät kiinteällä pyörällä tai ilman vapaata vaihdetta. Lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät"
 - 11) EN 13209-1:2004 "Lastenhoitotarvikkeet. Vauvojen kantovälineet. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät. Osa 1: Kehikolla varustetut selässä kannettavat kantovälineet"
 - 12) EN 14682:2004 "Lastenvaatteiden turvallisuus. Lastenvaatteiden nauhat ja kiristysnyörit. Vaatimukset"
 - 13) EN 14764:2005 "Kaupunki- ja retkipolkupyörät. Turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät"
 - 14) EN 14766:2005 "Maastopolkupyörät. Turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät"
 - 15) EN 14781:2005 "Kilpapolkupyörät. Turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät"
 - 16) EN 14872:2006 "Polkupyörät. Polkupyörien varusteet. Tavaratelineet"
-